

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, TRAVANJ 2018. ■ GODIŠTE XII. ■ BROJ 74 ■ ISSN 1846-4076

BISKUPOVA USKRSNA PORUKA

Približi im se Isus
i pođe s njima (Lk 24,15)

DOGAĐAJNICA

Spomen na utamničene
svećenike u Staroj Gradiški

Dužnosnik »Renovabisa«
posjetio biskupiju

Misa za poginule branitelje
pleterničkoga kraja

Skupština biskupa
Zagrebačke i Đakovako-osječke
crkvene pokrajine

Korizmena duhovna obnova
svećenika Požeške biskupije

Korizmeni susret
sa stipendistima

Korizmene tribine četvrtkom

ŽIVOT MLADIH

Katolička osnovna škola
u Požegi proslavila
svog nebeskog zaštitnika

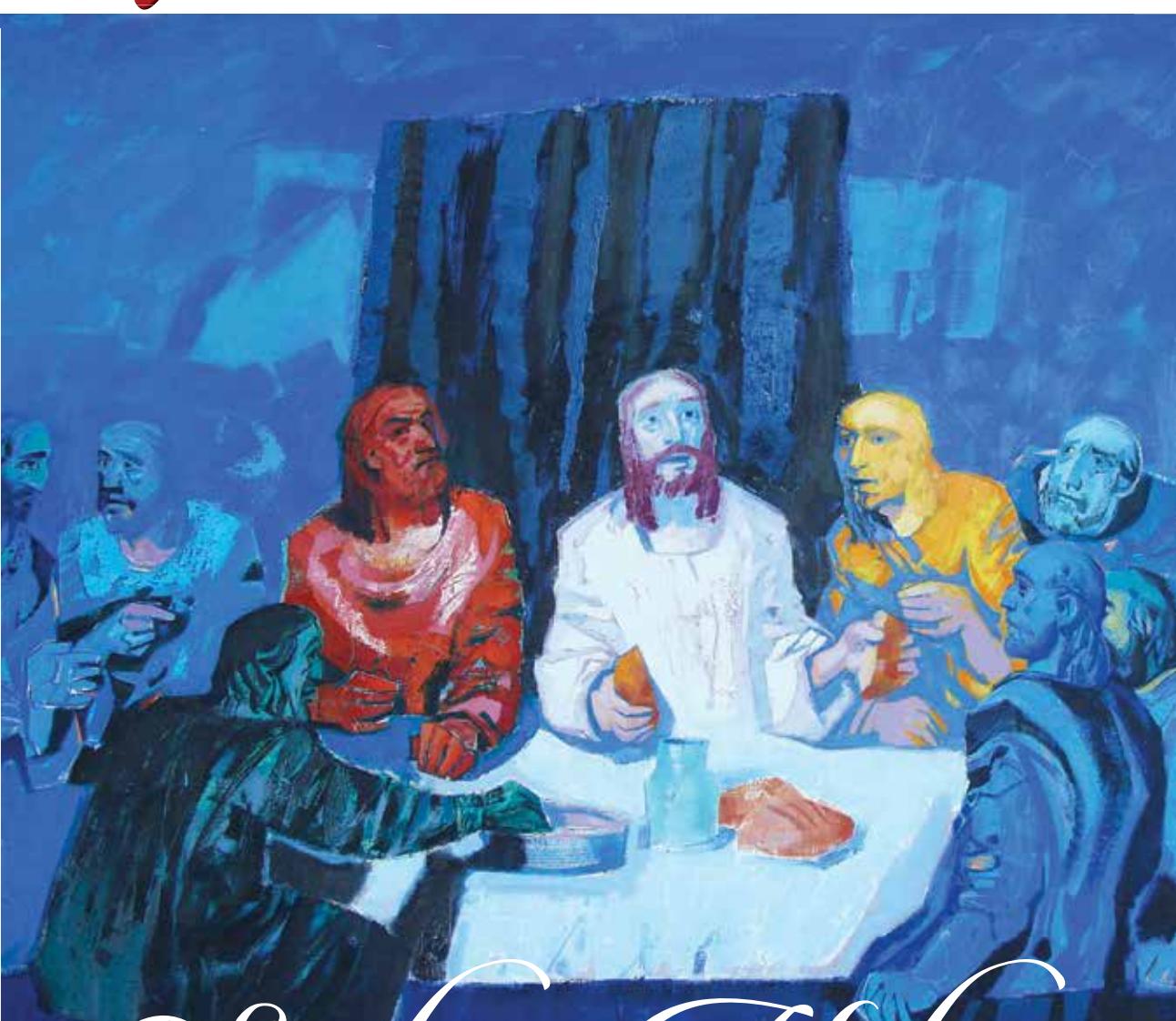
Biskupijsko natjecanje iz
vjeronauka za osnovne i
srednje škole

IZ NAŠEG CARITASA

Preduskrnsne aktivnosti
župnih Caritasa

DUHOVNA MISAO

Piše: Josip Krpeljević

Sretan Uskrs!

»Približi im se Isus i pođe s njima« (Lk 24,15). S ovih nekoliko jednostavnih riječi evanđelist je Luka opisao najvažniju povijesnu činjenicu: S nama je na putu Isus Krist, pobjednik nad smrću te naše nemire i lutanja, prolaznost i umiranja ispunja nadom. Po dubokom vjerničkom iskustvu njegove blizine, od srca želim radostan Uskrs svima onima koji u Požeškoj biskupiji isповijedaju njegovo sveto ime...

Iz Uskrsne poruke biskupa Antuna

DAN OBNOVE ČIŠĆENJA
PAMĆENJA • str 4.

GODIŠNICA SMRTI KARD.
F. KUHARIĆA • str 8.

KRIŽNI PUT MLADIH
POŽEŠKE BISKUPIJE • str 14.

»PRIBLIŽI IM SE ISUS I POĐE S NJIMA« (Lk 24,15)

*Časna braća svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
bogoslovi i vjeroučitelji,
dragu braće i sestre.*

»Približi im se Isus i pođe s njima« (Lk 24,15). S ovih nekoliko jednostavnih riječi evanđelist je Luka opisao najvažniju povijesnu činjenicu: S nama je na putu Isus Krist, pobjednik nad smrću te naše nemire i lutanja, prolaznost i umiranja ispunjena nadom. Po dubokom vjerničkom iskustvu njegove blizine, od srca želim radostan Uskrs svima onima koji u Požeškoj biskupiji isповijedaju njegovo sveto ime: Djeci i mladima, majkama i očevima, starijima i bolesnima, samcima i siromašnima, napose ljudima koji su pogodjeni gubitkom ili nemogućnošću pronalaska radnog mesta. – Krist danas i uvijek, naša nada, Aleluja!

Uskrs i Istanbulска konvencija

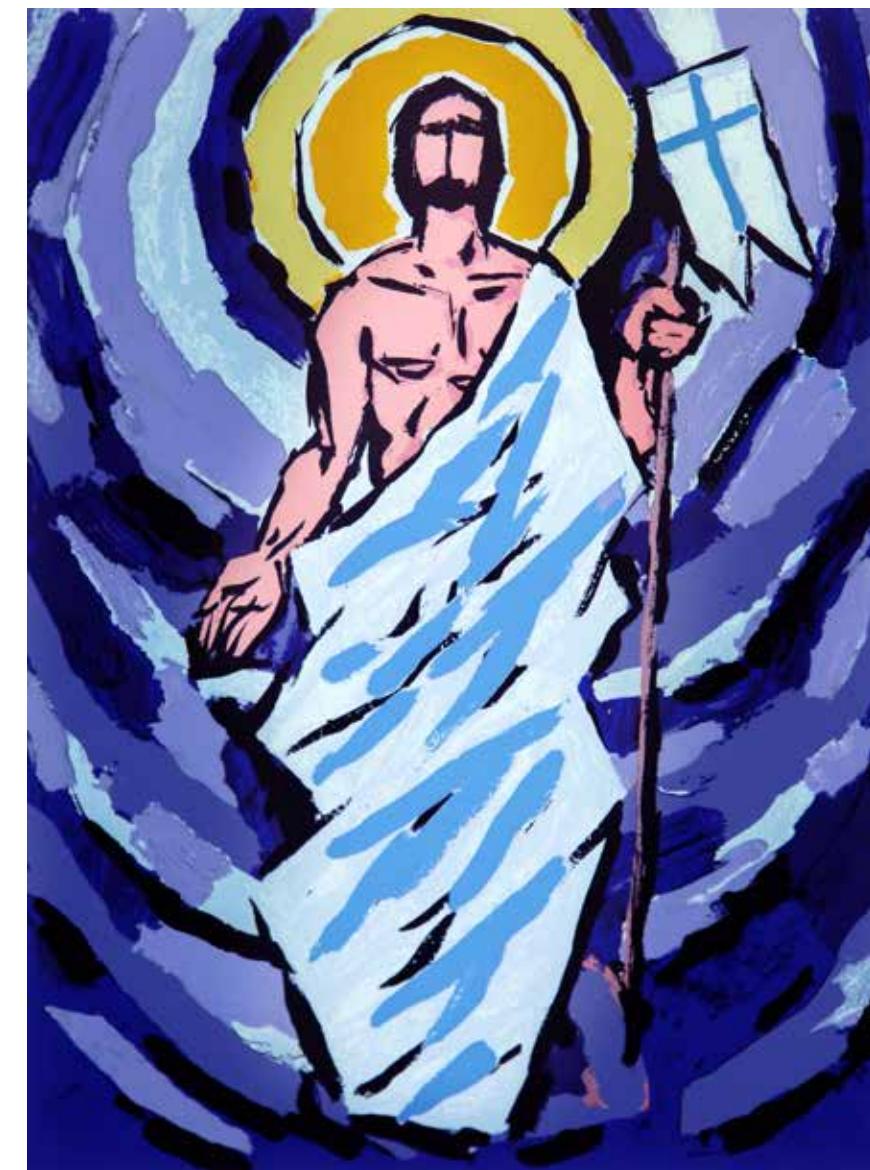
1 Ovih dana s nekoliko strana čuo sam ljude koji su se žalili kako im je dojadila javna rasprava o Agrokoru a napose o Istanbulskoj konvenciji. U prvi mah složio sam se s njima i odlučio ovog Uskrsa ne osvrati se na tu temu. Ali, onda su me obuzela neka pitanja koja traže evanđeoske odgovore te ih želim s vama podijeliti. Ponajprije, kako zanemariti činjenicu određenog broja građana u Hrvatskoj koji smatra da treba još više govoriti o Konvenciji, dati joj potporu za što bržu ratifikaciju u Hrvatskom saboru te tako snažnije zaštititi žene i obitelj od nasilja? Imaju li pravo oni koji smatraju da valja još odlučnije ustati protiv Konvencije, poticati ljudе da ih što veći broj izade na demonstracije, da na njima u prvim

redovima budu i biskupi i svećenici, kako bi i na taj način posvjedočili protivljenje ratificiranju tog međunarodnog dokumenta? Uvjereni su, naime, da Konvencija na skrovit način uvodi u našu društveni sustav tzv. gender teoriju, arbitarno protuprirodno odlučivanje o tome tko je muško a tko žensko, te inozemni nadzor nad izvršavanjem Konvencije povezan s nemalim materijalnim izdatcima. Upozoravaju i na manipulacije nekih javnih medija, koji tumače da Sveta Stolica i papa Franjo nisu protiv Konvencije, a Hrvatska biskupska konferencija jest. S druge pak strane tvrde kako je netko iz Crkve u Hrvatskoj izrazio suglasnost jednome od visokih dužnosnika Vlade za ratificiranje Konvencije u Saboru. Tako su se još jedanput kod nas očitovali isključivosti, stvorena je rovovska podjela na „mi i oni“, koja priječi ozbiljniju raspravu o onome što je vrijedno a što sporno u Konvenciji, te uglavnom nitko nikoga pravo ne čuje. Sve to svjedoči kako ovogodišnji Uskrs slavimo u podijeljenoj Hrvatskoj. Što kršćani u toj situaciji mogu učiniti?

Kršćanska otvorenost prema svakom čovjeku

2 Svojstveno je evanđeoski izgrađenim kršćanima nastupati u javnosti s Isusovom otvorenosću za svakog čovjeka, jer za njih – kako tvrdi II. vatikanski sabor – „nema ničega uistinu ljudskoga a da ne bi našlo odjeka u njihovu srcu“ (GS 1). Oni uvijek polaze od izazovne činjenice da je Isus Krist umro za svakog čovjeka bez razlike, da mu je namijenio puninu života darom svoje ljubavi na križu, te ona oslobađa od svake isključivosti. U tom duhu kršćani pristupaju i svima onima koji na znanstvenoj, kulturnoj, političkoj i drugim razinama oblikuju određene stavove, pa onda kad nisu u skladu s Božjim naumom o čovjeku, objavljenom u Isusu Kristu

mu je namijenio puninu života darom svoje ljubavi na križu, te ona oslobađa od svake isključivosti. U tom duhu kršćani pristupaju i svima onima koji na znanstvenoj, kulturnoj, političkoj i drugim razinama oblikuju određene stavove, pa onda kad nisu u skladu s Božjim naumom o čovjeku, objavljenom u Isusu Kristu. Uvjereni su da oni unatoč tome zavrđuju pozornost, jer na neki način očituju čovjekovu želju da u iskonskoj težnji za boljim svijetom definiraju i konkretiziraju svoje postojanje u sadašnjem vremenu i prostoru. U tom njihovu istupu kršćani čuju vapaj suvremenog čovjeka za smislom, portagu za onstranošću koja mu trajno nedostaje jer je za nju stvoren i koju konično može ostvariti samo u Bogu. Takve ljudi kršćanin zbog toga ne etiketira kao nečasne i ne isključuje iz rasprave, nego im nastoji strpljivo i uporno *obrazlagati nadu koja je u njemu, ali blago i s poštovanjem, dobre vesti* (usp. 1 Pt 3, 15-16), kako bi osvijetlio dimenzije ljudske stvarnosti u Isusu Kristu i pomogao im u njemu prepoznati duboku istinu o čovjeku i njegovu dostojanstvu. Imajući pred očima razapetog Slugu Patnika na kojeg je izliven Duh Gospodnjih, zahvaćen njegovom snagom njegove ljubavi i milosrda kršćanin „vikiat neće, neće bučiti, glas mu se neće čut po trgovima; trske napuknute prelomit neće, stijena što tek tinja neće gasiti, po istini on će donijeti pravo, neće sustati ni smalaksati, dok na zemlji ne uspostavi pravo“ (Iz 42,2-4) i na taj način postaje savez narodu, svjetlost pucima, otvara oči slijepima, izvodi sužnje iz zatvora, iz tamnice one što žive u tami (usp. Iz 42, 6-7).

Ljubav moćnija od zakona i Konvencija

4 Uskrs nas suočava s činjenicom da je Pobjednik nad smrću s nama na putu i prije nego li smo krenuli za njim: „Približi im se Isus i pode s njima“ (Lk 24,15). Pred odlazak s ovoga svijeta Gospodin je snažno ohrabrio učenike: „I evo, ja sam s vama u sve dane – do svršetka svijeta“ (Mt 28,20). To znači da Isusova ljubav za nas nije neki trenutačni prolazni čin, nego trajno stanje njegove blizine među nama, napose po Riječi koju navještamo, euharistijski koju slavimo, najmanjoj braći u kojoj ga prepoznajemo. Ova svijest potiče kršćane da među ostalim udu u dijalog i o Istanbulskoj konvenciji, te se zauzimaju za to da saborski zastupnici usvajaju dokumente i donose zakone u skladu s čovjekovim dostojarstvom i njegovim nadnaravnim pozivom, ali ne dajući im nikada pretjerano značenje, kao da naša sudbina ovisi o njima a ne o Isusu Kristu, s nama na životnom putu. Kršćanin je uvjeren da njegova vjernost Isusu Kristu i ljubav koju živi u braku i obitelji, u politici i gospodarstvu, kao i na svim drugim razinama života ima veću pobjedničku moć od bilo kojeg ljudskog sustava, te je nastoji svjedočiti, obratlagati, za nju oduševljavati one koji istinski tragaju za smislom i na taj način biti *sol zemlje i svjetlost svijeta* (usp. Mt 5,13,14). Svojim životom u skladu s otajstvom Isusove ljubavi kršćanin sprječava da se evanđelje pretvori u ideologiju a njegova rasprava završi na zgarištu ideooloških bitaka.

Promatrajući grčevitu borbu nekih crkvenih ljudi u Hrvatskoj protiv Istanbulskoj konvencije, mogao bi netko pomisliti kako to možda čine zbog toga što nisu uspješni u evanđelizaciji te očekuju da ih država u tom pomogne svojim zakonima. No, mnoštvo je ljudi u Hrvatskoj koji svjedoče da se putem vjernosti Isusu Kristu u svakodnevnim maliim i naoko beznačajnim životnim situacijama, može ljubavljivo štititi ženu i obitelj od nasilja, uspešnije od bilo kojeg zakona ili Konvencije. To je poticaj da Crkva u novim društvenim okolnostima s još većom zauzeću nastavi „preslavno djelo evangelizacije“ i tako ostvaruje svoje poslanje.

U ozračju uskrsne radosti, sve vas od srca pozdravljam i blagoslovjam – vaš biskup

+ Antun Tomović

Požega, Nedjelja Muke Gospodnje – Cvjetnica, 25. ožujka 2018.

Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika u Jasenovcu

Moralne brane
U župnoj crkvi u Jasenovcu, 23. ožujka održana je središnja proslava Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika u Požeškoj biskupiji. Molitveno-pokorničko slavlje predvodio je celjski biskup Stanislav Lipovšek u zajedništvu s domaćim biskupom Antunom Škvorčevićem, dakovacko-osečkim nadbiskupom i metropolitom Đurom Hranićem, dakovacko-osečkim nadbiskupom u miru Marinom Srakićem i srijemskim biskupom Đurom Gašparovićem te dvadesetak svećenika, među kojima je bio Fabijan Svalina, ravnatelj Hrvatskog Caritasa, članovi požeškoga Stolnog kaptola te svećenici Novljanskog dekanata na čelu s dekanom Milanom Vidakovićem. Na slavu je bio nazračan i o. Dragan Antonić, izaslanik slavonskog episkopa Jovana Čulibrka te igumanija majka Serafima iz jasenovačkog manastira.

Biskup Stanislav izrekao je zahvalnost Požeškoj biskupiji što je pokrenula molitveno-pokorničko slavlje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, rekavši da samo molitva i pokora daju snagu i poticaj kršćanima da uzmognu ustajati na Isusovu putu i poput njega oprštati onima koji ne znaju što čine.

mučeništvo. Izrazio je radost što je za ovu prigodu na hodočašće Gospoj Jasenovačkoj iz Slovenije došao celjski biskup Stanislav Lipovšek moliti za sve jasenovačke i druge žrtve, napose za sedmoricu slovenskih svećenika, ubijenih u ovdašnjem logoru te zahvaljivati Bogu za nekoliko stotina slovenskih svećenika spašenih u Hrvatskoj zauzimanjem nadbiskupa Alojzija Stepinca 1941. i 1942. godine, od kojih je više od stotinu našla utočište u požeškoj Kolegiji, zgradi današnjeg sjedišta Požeške biskupije. Zamolio je Presvetu Bogorodicu, Isusovu vjernu pratilju na križnom putu, da ona svojom majčinskom blizinom i zagovorom u svom jasenovačkom svetištu prati i pomaže njihovo djelo pokore i molitve za žrtve kojih se danas spominjemo.

Put praštanja

U homiliji je biskup Stanislav naglasio da i Crkva u Sloveniji itekako treba gađiti obnovu čišćenja pamćenja i spomena mučenika jer i tamo postoji više od 600 da sada otkriveni grobišta i mučilišta, a ima ih i još puno neotkrivenih, na kojima su stradali mnogi nevini ljudi, ponajviše civilni pripadnici raznih nacija, a među njima opet najviše je bilo Hrvata i Slovenaca. Ustvrdio je da je veliki križ, teret i povjesna obveza naših mjesnih crkava da iskazujemo i odajemo dostojnu čast i zahvalnost našim mučenicima, svjedocima vjere i ljubavi za Isusa Krista, za njegovu Crkvu, za svoj narod i svoju domovinu. Pozvao je naznačene da kao učenici Isusa Krista tu povjesnu obvezu izvrše na najbolji od svih načina, a to je put „praštanja i traženja oprosta“. Pozvao je naznačene da im u njihovim nastojanjima praštanja i traženja oprosta Božja Rječ bude svjetlo. Tako se u prvom čitanju prorok Jeremija, koji je proživio mučenički život da njegovi sunarodnjaci nisu prihvatali Božju poruku o potrebi činjenja pokore i obraćenja na putu istine i pravde, koju im je on prenosio; štoviše, što su ga zbog toga progonili i smisljali mu smrt. Biskup Stanislav je

jeme i nakon II. svjetskog rata, te u Domovinskom ratu, rijeka zla probila sve moralne brane i odnijela mnoge nedužne ljude u smrt, nanijela neizmjernu štetu, kako pripadnicima srpskog, tako hrvatskog, židovskog, slovenskog, romskog i drugih naroda. Kazao je da je Gospodin Isus na križu ljubavlju pobjedio зло i smrt te svojim uskrsnućem postao našom nadom da zlo i zločin nemaju zadnju riječ te pozvao naznačene da se na poticaj sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, sabranim vjerničkim srcem spomenu svake od tih žrtava, bez obzira na nacionalnu, vjersku ili neku drugu pripadnost, da ih povjere Božjoj pravdi i ljubavi, očituju kajanje za sve naneseno зло, zamole oproštenje od onih kojima je зло naneseno, oproste onima koji su im nanijeli зло te zahvale za one koji su iz vjernosti prema Bogu podnijeli

glaslio da su tijekom povijesti Jeremiju sudbinu doživjeli brojni svjedoci Božje ljubavi, istine i pravde, među njima i brojni mučenici jasenovačkog i drugih logora širom svijeta. I sam Gospodin Isus Krist doživio je progon i osudu na smrt.

Zahvalnost Požeškoj biskupiji

Biskup Stanislav izrekao je zahvalnost Požeškoj biskupiji što je pokrenula molitveno-pokorničko slavlje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, rekavši da samo molitva i pokora daju snagu i poticaj kršćanima da uzmognu ustajati na Isusovu putu i poput njega oprštati onima koji ne znaju što čine. Također je naglasio da takav molitveno-pokornički spomen predstavlja poticaj da se što više unaprijedi povjesno utemeljeno i znanstveno objektivno istraživanje svega onoga što se zbivalo u prošlosti

slovenskog i hrvatskog naroda. Napose je zahvalio biskupu Antunu što je svojom knjigom „Gostoprимство Katoličke Crkve prognanim slovenskim svećenicima u Požegi (1941.-1942.)“, koja je objavljena 2008. godine, podsjetio na žrtvu proganjениh slovenskih svećenika te na velikodušnost bl. Alojzija Stepinca kojom ih je primio i rasporedio po župama Zagrebačke nadbiskupije u taj način spasio od logora i smrti. Spomenuo je da msgr. Juraj Batelja, postulator u procesu kanonizacije bl. Alojzija Stepinca, priprema knjigu na slovenskom jeziku »Bl. Alojzij Stepinac in pregnani slovenski duhovniki med 2. svetovno vojno«, koja će spomenuti knjigu biskupa Antuna nadopuniti zahvalnim pismima i svjedočanstvima proganjениh slovenskih svećenika koje je bl. Alojzije Stepinac očinski i bratski primio. Tim svjedočanstvima biskup Stanislav je pridodao i svoje osobno

kardinala Stepinca. On je nas progone svećenike osobno dočekao na zagrebačkom željezničkom kolodvoru i potom opet primio u ordinarijatu. Dao nam je sve što nam je trebalo. Poslao nas je na župe i tako nam spasio živote. On je svetac.

Nakon popričesne molitve oblikovana je procesija s Gospinom slikom, u kojoj su brojni hodočasnici središtem Jasenovca iskazali Isusovoj Majci svoju odanost i ljubav. Po povratku procesije u crkvu, biskup Antun je predvodio molitvu predanja Blaženoj Djevici Mariji. Potom je zahvalio svima naznačima što je njihovo otvoreno vjerničko srce bilo prostor koji je Bog mogao zahvatiti snagom svoga Duha, i zagovorom Isusove Majke u njih unijeti svoje svjetlo, snagu i mir usred nemira ovog svijeta. Zahvalio je nadbiskupima Đuri i Marinu, biskupu Đuri te, napose celjskom biskupu Stanislavu za predvodjenje slavlja i za rječ koju je uputio na hrvatskom jeziku, nazočnim svećenicima, ocu Draganu, a u novije vrijeme i monahinjama, kako bismo žrtvom i iskrešnoću nastojali u naše povijesne rane dozivati Božju blizinu, kako bi one bile izlijecene, a ne produbljivane.

Spomen na utamničene svećenike u Staroj Gradiški

Isus daje smisao žrtvi
U predvečerje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, 22. ožujka u Staroj Gradiški pod predsjedanjem biskupa Antuna Škvorčevića proslavljen je spomen na svećenike koji su za vrijeme komunističkog sustava bili utamničeni u starogradiškom zatvoru te drugih nedužnih žrtava toga logora.

Mjesto mučenja i stradanja

Program je započeo kod memorijala s vanjske strane apside župne crkve sv. Mihaela Arkandela. U pozdravu naznačnim svećenicima i đakonima, starogradiškim župljanima i hodočasnicima iz susjednih župa biskup je rekao da su u našim mislima i molitvi na poseban način ovdje prisutni svi oni koji ovih dana trpe zbog različitih životnih nevolja, napose oni kojima je rijeka Sava potopila polja i odnjela dobra te prijeti daljnijim nevoljama. Podsetio ih je potom da se nalaze u mjestu progona i poniženja, mučenja i stradanja brojnih nedužnih ljudi tijekom totalitarnih sustava vlasti u 20. stoljeću, samo zato što su priпадali određenom narodu, svjetonazoru ili vjeri, među kojima je u vrijeme komunističke vlasti bilo više od 250 katoličkih svećenika, a u vrijeme Domovinskog rata, srpski pobunjenici ovdje su držali zatvorene hrvatske branitelje i civile. Pozvao ih je da iskažu poštovanje i zahvalnost za podnesenu žrtvu kojom su doprinijeli slobodi i dostojarstvu hrvatske domovine te na molitvu da se Bog smiluje i iskaže milosrde počiniteljima zla. Nakon zajedničke molitve svi su se uputili u crkvu gdje je biskup predvodio euharistijsko slavlje.

Onodobni Isusov razgovor sa Židovima o tome kako biti u savezu s Bogom, tiče se i nas danas, ustvrdio je biskup, te kazao da je o vjernosti Bogu potrebno raspravljati na svim razinama, od osobne i obiteljske do nacionalne, kako bi kroz povjerenje i vjernost Isusu Kristu u konačnici svi bili pobjednici nad smrću. Mesta poput Stare Gradiške podsjećaju nas na sustave koji nisu bili u saveznistvu s Bogom, nego sa Zlom i zlom, kazao je biskup. Spomenuo je da su takvi bili totalitarni sustavi i diktature 20. stoljeća koji su nanjeli mnogo zla jer su progonili i ubijali one koji iz vjernosti Bogu, Isusu Kristu ili svojoj

Biskup je pozvao nazočne da iskažu poštovanje i zahvalnost hrvatskim braniteljima za podnesenu žrtvu kojom su doprinijeli slobodi i dostojarstvu hrvatske domovine te na molitvu da se Bog smiluje i iskaže milosrde počiniteljima zla tijekom totalitarnih sustava.

dobro oblikovanog savjeti nisu željeli prihvatići njihov ideološki projekt društva i čovjeka. Povijest nam svjedoči da se totalitarni sustavi redovito urušavaju sami u sebi i završavaju u gubitništvu. Stoga, naglasio je biskup, naše razmišljanje nije usmjereno na pobornike takvih sustava, nego na nevine žrtve, kako bismo se na njihovu primjeru utvrdili u važnosti našeg

saveznistva s Bogom i života po dobro oblikovanoj savjeti. Zamolio je Gospodina Isusa da svim nevinim žrtvama udijeli puninu vječnoga života, a njegovoj pod križem vjernoj Majci povjerio da nam svojim zagovorom pomogne imati nutarnju sposobnost prepoznavati Božju istinu o nama u Isusu Kristu, za nju se opredjeljivati, i od nje živjeti.

Dužnosnik „Renovabisa“ posjetio biskupiju

Dužnosnik njemačke Zaklade „Renovabis“, dr. Jörg Basten, zadužen za Hrvatsku stigao je 27. veljače u posjet Požeškoj biskupiji. U Biskupskom domu u Požegi primio ga je biskup Antun Škvorčević i razgovarao o projektima koje Požeška biskupija nastoji ostvarivati na području odgoja i obrazovanja. Biskup je zahvalio „Renovabisu“ za novčanu potporu koju je minulih godina pružio Biskupiji u izgradnji i uređenju zgrada u Požegi u kojima djeluju Katolička gimnazija i Katolička osnovna škola. Razmotrili su biskupijske trenutačne potrebe prostora s obzirom na Katoličku klasičnu gimnaziju i Katoličku osnovnu školu u Virovitici. Predstojnik ureda Požeške biskupije za katoličke škole Ivica Žuljević predstavio je dr. Bastenu projekt dogradnje školske zgrade u Virovitici, trenutačno stanje radova te finansijske troškove s time

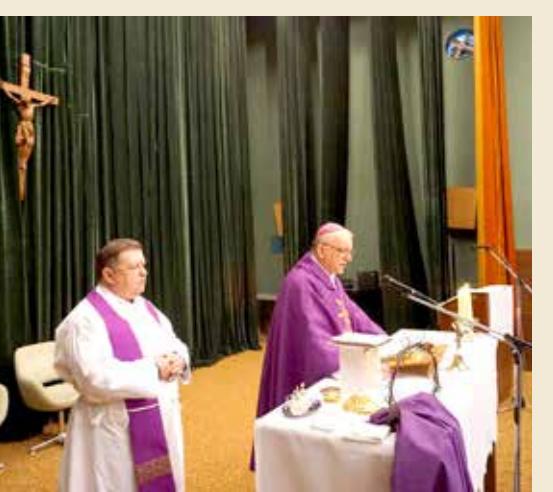
povezane. Zahvalio je na pomoći koju je „Renovabis“ pružio u uređenju podrumskog dijela spomenute zgrade za potrebe školske knjižnice, kuhinje, blagovaonice za djecu u produženom boravku te kapele. Dr. Basten je poхvalio suradnju Požeške biskupije s „Renovabisom“ i izrazio uvjerenje da će ta ustanova uskoro odobriti obećanu potporu za virovitičku gradnju koja je u tijeku. Biskup i „Renovabis“ dužnosnik razgovarali su i o suradnji na drugim projektima, prvenstveno socijalne naravi.

POHOD BISKUPA ŠKVRČEVIĆA KAZNIONICI U POŽEGI

Na Dan obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika, 23. ožujka biskup msgr. Antun Škvorčević posudio je Kaznionicu u Požegi i ondje predvodio euharistijsko slavlje za osobe i djelatnike koji žive i rade u toj ustanovi. S njim su koncelebrirali Slavko Starčević, zatvorski dušobrižnik, i Ivan Popić, kancelar Biskupskog ordinarijata. Podsetio je da su u ovoj ustanovi, osobito tijekom komunističkog vremena, tamnivali mnogi nevin osuđeni muškarci i žene kojih se želimo spomenuti u ovom misnom slavlju. Pozvao je nazočne da zavire u svoje duše i provjere kako oni stoje, da dok razmišljaju o žrtvama zla, sami ne potonu u zlo u svojim srcima i savjestima, nego da prihvate ispruženu Božju milosrdnu ruku kajuci se za svoju slabost, grijeh i sebičnost.

Na temelju misnih čitanja biskup je potaknuo nazočne da izostre osjetljivost vlastite savjesti za ono što je dobro, pošteno i dostojarstveno. Zatvorska pravednost određuje ljudima kaznu zbog kršenja zakona. Ustvrdio je da im zakonska kazna koju će odslužiti, ne može pomoći ako oni sami sebe ne budu nastojali izgrađivati s nutarnjih polazišta svoje savjesti. Upozorio ih je da im savjest može otupjeti kroz gledanje loših programa na televiziji i kroz povodenje za iskrivljenim stavovima koji se promiču u javnosti. Naprotiv, na temelju Božje riječi dobro oblikovana savjest dat će im mjerila, kriterije po kojima će prosuđivati stvarnosti oko sebe i koji će njihov slobodi pomoći da se pravilno opredjeli.

stojnika Žuljevića uputio u Viroviticu gdje ih je primio ravnatelj Katoličke klasične gimnazije Mario Voronjecki i ravnatelj Katoličke osnovne škole Mario Večerić. I ovdje su djeca Osnovne škole i učenici Gimnazije pozdravili njemačkog gosta te mu uručili prigodne darove. Zatim je dr. Basten pod stručnim vodstvom izvođača radova nove školske zgrade i sportske dvorane te predstojnika Ureda Požeške biskupije za katoličke škole razgledao stanje gradnje, koja bi do Uskrsa ove godine trebala biti pod krovom, a na početku nove školske godine, idućeg mjeseca rujna biti spremna primiti nove učenike.

Dr. Basten je poхvalio suradnju Požeške biskupije s „Renovabisom“ i izrazio uvjerenje da će ta ustanova uskoro odobriti obećanu potporu za virovitičku gradnju koja je u tijeku. Biskup i „Renovabis“ dužnosnik razgovarali su i o suradnji na drugim projektima, prvenstveno socijalne naravi.

Godišnjica smrti kardinala Franje Kuharića u Požegi

Nadbiskup Kuharić nije sa svojim hrvatskim narodom stajao beznadno pred strahotama Domovinskog rata, nego je s Božjih polazišta naviještalo istinu, koja prolazi kroz savjest, hrabreći i pozivajući ljudi neka ne dopuste da u njih uđe tama zločina, trajno se zalagao za dobro svoga i svih drugih naroda, vjerovao pobedi Božjoj nad zlom.

U nedjelju, 11. ožujka misno slavlje na šesnaestu obljetnicu smrti kardinala Franje Kuharića u požeškoj Katedrali predvodio je biskup Antun Škvorčević. Ujedno se spomenuo pete obljetnici izbora pape Franje u službu Petra nasljednika, koja se navršava 13. ožujka.

Čovjek duboke vjere

Na početku slavlja biskup je podsjetio da je na današnji dan prije šesnaest godina preminuo zagrebački nadbiskup u miru kardinal Franjo Kuharić, čovjek duboke vjere i iskrene ljubavi prema Crkvi i Domovini, koji je volio i grad Požegu, čiji je bio počasni građanin, biskup je pozvao nazočne da njegovu plemenitu dušu povjere Bogu. Prisjetio se kako mu je on kao prvom požeškom biskupu 1997. godine predao biskupski štap i time povjero da se u ovom dijelu nekadašnje Zagrebačke nadbiskupije po odluci pape Ivana Pavla II. u novoj Požeškoj biskupiji nastavi Isusovo djelo spaseњa, izrazivši uvjerenje da nas on iz vječnosti prati na tom putu. Također

je podsjetio nazočne da je Grad Požega izabrao 12. ožujka za Dan Grada jer su toga dana 1688. godine, kad se po starom kalendaru slavio spomenuto sv. Grgura, oslobođeni od osmanlijske vladavine Požega i Slavonija. Nazočnom gradonačelniku Darku Pujašiću sa suradnicima čestitao je Dan Grada, poželjevši da se što uspješnije trudi oko općeg dobra svih građana, zahvalivši mu što u ta nastojanja uključuje i Požešku biskupiju. Povjero je Bogu sve preminule gradane Požege, napose svećenike i hrvatske branitelje.

U homiliji je biskup spomenuo kako ljudi u odredenim prigodama nastoje napraviti životne račune, da će tako i gradonačelnik Požege na svečanoj sjednici Grada predstaviti posti-

Misa za poginule branitelje pleterničkog kraja

Biskup je pozvao nazočne da s velikom osjetljivošću pristupaju braniteljima, kako poginulim, tako i živućim, kao i članovima njihovih obitelji, i da olako ne prosuđuju i kao sebičnost osuđuju neke njihove postupke koji su posljedica njihove ranjenosti u duši zlom kojem su u ratu bili izloženi.

ugroženosti slobode naše domovine dospjeli u stanje njezine slobode. Rekao je da onaj tko podcjenjuje vrijednost slobode domovine, ujedno podcjenjuje i žrtvu koju su za nju podnijeli branitelji. Uz to što su pridonijeli našoj preobrazbi, naglasio je biskup, oni su žrtvom svog života ostvarili i svoju vlastitu preobrazbu. Združeni s Isusovom patnjom, prešli su iz smrti u život.

Na drugu korizmenu nedjelju, 25. veljače biskup Antun Škvorčević u župnoj crkvi u Pleternici predvodio je misno slavlje za poginule branitelje pleterničkog kraja u Domovinskom ratu. S njim su concelebrirali Antun Čorković, pleternički župnik, Ivan Popić, kancelar Biskupskog ordinarijata u Požegi i Tomislav Sanić, župni vikar. Na početku slavlja biskup je rekao da ove korizmene nedjelje pred nas nastupa preobraženi Isus Krist i svjedoči da postoji put kojim se stiže onamo kamo nas je pozvao Bog. Ustvrdio je da ljudi redovito veoma trude da im uspije ono što su zamislili u osobnom životu, u obitelji i državi, naglasio je da je naša najbolja i najveća šansa kad se uključimo u onaj svijet koji je pokrenuo Bog jer će ga on sigurno privesti k uspjehu. Rekao je da se danas u tom smislu, kao i svake godine posljednje nedjelje u veljači, želimo na poseban način spomenuti poginulih hrvatskih branitelja s područja Pleternice i šire, koji su putem žrtve krenuli onamo kamo ih je pozvao Bog. Vjerničkom blizinom želimo im posvjedočiti da nisu zaboravljeni, nego da su prisutni u našim srcima i molitvama, a članovima njihovih obitelji želimo od Boga moliti utjehu.

Vrijednost žrtve

U homiliji biskup je podsjetio kako je umjetnica Marija Ujević u novije doba

za razliku od Izaka koji, premda pripremljen za žrtvu, na koncu ipak nije bio žrtvovan, u evandeoskom ulomku o Isusovu preobraženju najavljuje se Isusova spremnost na žrtvu koja će se ostvariti smrću na križu, koja vodi k preobrazbi uskršnjuća. Ustvrdio je kako je Sin Božji, Isus Krist najveći primjer spremnosti na žrtvu i da je upravo zato postao čovjekom kako bi se mogao žrtvovati.

Abrahamovska vjera

Primjenjujući naviještenu Božju riječ na poginule branitelje, biskup je ustvrdio da su oni žrtvom svog života pridonijeli našoj preobrazbi, jer smo zahvaljujući njihovoj žrtvi iz stanja

Skupština biskupa Zagrebačke i Đakovačko-osječke crkvene pokrajine

Osnivanjem Đakovačko-osječke crkvene pokrajine prije deset godina Slavonija je zadobila veću važnost i novo dostojanstvo na crkvenome planu, što ima svoj pozitivan odjek i na društvenome planu.

UNADBISKUPSKOME domu u Đakovu, u srijedu, 21. ožujka održana je Druga skupština biskupa Zagrebačke i Đakovačko-osječke crkvene pokrajine.

U svome pozdravu đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić istaknuo je da se ove godine navršava deset godina otkako je papa Benedikt XVI. utemeljio novu Đakovačko-osječku crkvenu pokrajinu i ponovno osamostalio Srijemsku biskupiju. Zajedničko, drugo po redu, okupljanje biskupa dviju crkvenih pokrajina potvrđuje da se osnivanjem nove crkvene pokrajine na području Slavonije i Srijema nije

dogodila „podjela“ tadašnje Hrvatsko-slavonske crkvene pokrajine, nego je uspostavljena novih struktura osnažena Crkvom na Istoku Hrvatske. Slavonija je time zadobila veću važnost i novo dostojanstvo na crkvenome planu, što ima svoj pozitivan odjek i na društvenome planu.

Poticanje na zajedništvo

Zagrebački nadbiskup, kardinal Josip Bozanić podržao je zajednička susretanja biskupa dviju crkvenih pokrajina.

Čestitao je 10. obljetnicu Đakovačko-osječke metropolije upoznali su biskupe Zagrebačke crkvene pokrajine s redovitim ovogodišnjim okupljanjima jednoga dijela Crkve, raste i jača i či-

tava crkvena zajednica. Nekada je, u drugaćijim povijesnim okolnostima, bilo važno jačati zajedničko središte. Osamostaljenjem Republike Hrvatske treba jačati sve njezine dijelove. Osnivanje Đakovačko-osječke metropolije pridonijelo je otvaranju i novih perspektiva te dodatno osnažilo promišljanja o ponovnom osnivanju Sisačke i o osnivanju Bjelovarsko-križevačke biskupije. Istaknuo je da ovakvi susreti biskupa upućuju i na brojne nove teme od zajedničkoga interesa, koje su vrijedne promišljanja te nas potiću na zajedništvo i suradnju za dobrobit Crkve, ne samo u Hrvatskoj, nego i sveopće Crkve na povijesnom prostoru susreta dviju kultura i kršćanskih denominacija.

Biskupi Đakovačko-osječke metropolije upoznali su biskupe Zagrebačke crkvene pokrajine te je istaknuto da snaženjem i jačanjem jednoga dijela Crkve, raste i jača i či-

10. obljetnice osnivanja Metropolije. To su: misa bdijenja svetkovine Veličke Gospe na Tekijama u Petrovaradinu, u subotu, 4. kolovoza; večernje euharistijsko slavlje u svetištu Gospe od suza u Pelešnici, u petak, 31. kolovoza i euharistijsko slavlje o godišnjici posvete prvostolnice sv. Petra u Đakovu, u ponedjeljak, 1. listopada. Uz to za sve svećenike iz triju biskupija Metropolije organiziraju zajedničku duhovnu obnovu u Staroj Gradiški, u ponedjeljak, 16. travnja.

Nebeski zaštitnici

Nebeski zaštitnici nekadašnje Hrvatsko-slavonske crkvene pokrajine bili su slavenski apostoli sv. Ćiril i Metod. U novim okolnostima biskupi su razmjenili razmišljanja i prijedloge o nebeskim zaštitnicima svojih metropolija, postigli zajedničku suglasnost i dogovorili daljnje korake u pravcu konačnoga rješenja ovoga pitanja.

Uzajamno su razmjenili dobra iskustva, otvorena pitanja i poteškoće na koje nailaze u ostvarenju odredbe kan. 520. Zakonika crkvenoga prava, koji nalaže potpisivanje ugovora (konvencije) između dijecezanskoga biskupa i mjerodavnog poglavara svake kleričke redovničke ustanove ili družbe kojoj su na pastoralnu upravu povjerene pojedine župe u njihovim biskupijama. U razgovoru o aktualnoj društvenoj situaciji, biskupi su uočili da se pojedinačno susreću s velikim brojem upita o temama o kojima ovih dana živo raspravljaju političari i hrvatska javnost. Biskupi su istaknuli da je Hrvatska biskupska konferencija već progovorila i iznijela svoj stav o tim pitanjima u zajedničkoj poruci od 30. studenoga 2017., naslovljenoj *Založiti se za temeljne vrijednote obrazovanja i obitelji*.

Godišnja skupština HKUMSiT u Požeškoj biskupiji

Hrvatska katolička udruga medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMSiT u PB) održala je 24. veljače u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi svoju godišnju skupštinu, koja je jedno bila i 6. izborna u dvadesetjednogodišnjem djelovanju ove Udruge. Skupštini je nazoočio i Dragoslav Kozić, duhovni savjetnik središnje Udruge u Požegi. Nakon molitve, riječi pozdrava nazočnim članicama Udruge uputio je Josip Kraljević, generalni vikar Požeške biskupije. Pozdravnu riječ uputila je Mira Ilić, predsjednica Udruge.

U prvom, radnom dijelu skupštine iznesena su izvješća i izabrana nova tijela Udruge. Za predsjednicu je po treći put izabrana Mira Ilić, a za dopredsjednicu Štefica Knežević. U drugom, duhovnom dijelu fra Zlatko Papac, iz franjevačkog samostana u Požegi, održao je korizmeni nagovor o molitvi. U svom nagovoru fra Zlatko je molitvu prikazao kao susret neba i zemlje, susret Boga i čovjeka, ali i susret ljudi međusobno na njihovu putu u nebo. Napominjući da je molitva čudesan zagovor, potaknuo je sestre da mole kako za bolesnike, tako i za svoje suradnike. Potom su se sudionici uputili u obližnju crkvu sv. Lovre, gdje je duhovnik Dragoslav Kozić predvodio pobožnost križnog puta. Razmatran je tekst »Postaje križnog puta za zdravstvene djelatnike« sestre Mariane Koonca RSM. Skupština je završena druženjem uz domjenak.

Korizmena duhovna obnova svećenika Požeške biskupije

Umjesto kritiziranja, napadanja i osuđivanja onoga što u suvremenim kulturnim zbivanjima nije dobro, trebamo početi prepoznavati i prihvatići što je u njima dobro i pozitivno te u njih unositi evandeoske kršćanske vrijednosti, a to znači evangelizirati ih i na taj način svojim djelovanjem doprinositi cjelevitosti kulture.

U Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi, 5. ožujka održana je korizmena duhovna obnova za svećenike i dakone Požeške biskupije, na kojoj je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević. On je rekao da se ova njihova duhovna obnova ugrađuje u mozaik pastoralnih aktivnosti Požeške biskupije u ovoj korizmi pod geslom „I podože za njim“, te ih je pozvao da se upitaju gdje je i kakav je svaki pojedini od njih u tom mozaiku. Potaknuo ih je da u ovoj duhovnoj obnovi očiste ono što je grijeh možda potamnio u njihovoj duši, srcu i savjeti. Na temelju navijenog ulomka kratkog čitanja iz Knjige mudrosti posvjedočio je da ga tješi činjenica što svatko od nas unatoč ranjenosti zlom i grijehom, uvek smije sebi ponavljati da je Božje stvorenje i

vom nazivamo krvnjom i parcijalnom, i ako budu ostali samo pasivni, a počesto i frustrirani promatrači onoga što se oko njih događa, neće doprijeti do srca ljudi. Naprotiv, ako umjesto kritiziranja, napadanja i osuđivanja onoga što u suvremenim kulturnim zbivanjima nije dobro, počnu prepoznavati i prihvatići što je u njima dobro i pozitivno, imaju šanse u njih unositi evandeoske kršćanske vrijednosti, a to znači evangelizirati ih i na taj način svojim djelovanjem doprinositi cjelevitosti kulture.

Potom je prof. Matulić održao izlaganje pod naslovom „I podože za njim – Svećenik i njegovo poslanje u društvenim promjenama“. Na temelju nauka Drugoga vatkanskog sabora, osobito u Pastoralnoj konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu „Gaudium et spes“ o odnosu kršćanske vjere i kulture, prof. Matulić je nagnuo potrebu da se svećenici danas trebaju potruditi razumjeti svijet u kojem žive i njegovu kulturu, kako bi u njemu mogli evandeoski djelovati kroz svoje osobno svjedočenje, propovijedanje, katehiziranje i propitivanje aktualnih pitanja u svjetlu vjere. Upozorio ih je da, ako se ne budu ozbiljno uhvatili u koštač sa suvremenom kulturom, koju zbog njezinoga iskrivljenog poimanja čovjeka s pra-

nosti, a to znači evangelizirati ih i na taj način svojim djelovanjem doprinositi cjelevitosti kulture.

Nakon odmora, biskup Antun je najprije svećenicima izrugao pozdrav misionara Karla Prpića iz Kameruna, kao i zahvalnost za potporu u onome što Požeška biskupija redovito čini za biskupiju Ngoundéré, u kojoj on misionarski djeluje te obavijestio svećenike o nekim aktualnim događanjima. Nakon toga svećenici i dakoni su se uputili u crkvu sv. Lovre gdje je prof. Matulić predvodio pokorničko bogoslužje, tijekom kojeg su svećenici imali prigodu pristupiti osobnoj ispojedici. Vrhunac duhovne obnove bilo je euharistijsko klanjanje koje je predvodio Marijan Pavelić, prefekt u požeškom Kolegiju, zajedno s pitomcima Kolegija na temu duhovnih zvanja.

Stručni skup za vjeroučitelje osnovnih i srednjih škola

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje 17. ožujka u Požegi održan je stručni skup za vjeročitelje osnovnih i srednjih škola na temu »Dramsko-scensko stvaralaštvo u nastavi vjeronomuške«. Susret je započeo u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi uvodnim riječima predstojnika Katehetskog ureda Roberta Mokrog koji je pozdravio sve prisutne, a posebno gošće predavačice. Nakon molitve koju su pripremile vjeročiteljice Nikolina Pavlović i Bogumila Jarković, vjeročiteljima se obratila viša savjetnica Ankica Mlinarić te predstavila predavačice i dnevni red skupa.

vanju ukratko je prikazala nastanak kazališta, njegov povijesni razvoj te utjecaj kazališta na društvo i obratno. Posebno se osvrnula na današnje stanje u kazalištu.

Drugo predavanje održale su Nataša Roginek, vjeročiteljica savjetnica u zvanju i dramska pedagoginja, i Silvija Čavlek, vjeročiteljica mentorica u zvanju. One su na primjerima vlastite prakse pokazale kako neka književna djela mogu korelirati s nastavom vjeronomuške. Nakon predavanja uslijedila je »Prva priča«, lutkarska predstava nastala prema motivima Knjige Postanka koja na poetičan način nastoji približiti djeci, ali i odra-

Prvo predavanje održala je dr. sc. Sanja Nikčević, profesorica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku i kazališni kritičar i teatrolog, na temu „Odnos slima, priču o prvom čovjeku i svijetu koji ga okružuje. Autorica predstave je Antonia Šašo, a uz nju su je izveli Lidija Kraljić i Davor Kovač.

vjere i kazališta ili Zašto imamo pravo na lijepu umjetnost?». U svom preda-

savjetnika Požeške biskupije, uz pomoć četvero svojih kolega iz Đakovačko-osječke nadbiskupije, održalo je radionice prisutnim vjeroučiteljima na temu »Dramsko-scensko stva- ralaštvo u radu s biblijskim tekstom u nastavi vjeronauka«. Radionice su pripremili u suradnji s vjeroučiteljicama Natašom Roginek i Silvijom Čavlek.

Korizmena duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri

Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, 17. veljače održana je korizmenna duhovna obnova za vjeronositelje i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije. Voditelj duhovne obnove pod naslovom »Put do vjere. Biblijski uzori odgoja u vjeri« bio je p. Niko Bilić, isusovac, profesor Svetog pisma Starog zavjeta na Filozofsko-teološkom studiju Družbe Isusove u Zagrebu. U svom nagovoru p. Bilić je na temelju tribiblijška primjera: sklapanje saveza s Abrahamom, prijelaz preko Crvenog mora pod Mojsijevim vodstvom i evanđeoskom prispodobom o milosrdnom Ocu, progovorio o pedagogiji iskusnog vođe i odgojitelja. Nakon nagovora uslijedilo je pokorničko bogoslužje i prigoda za svetu ispunjavajući u crkvi sv. Lovre, te misno slavlje koje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević.

pitanje koje je on često postavljao: „Kako je vjeroučiteljska duša?“ Izrazio je uvjerenje da će im ova duhovna obnova pomoći da obnove svijest o tome tko su oni kao vjeronositelji u Požeškoj biskupiji, da su biskupovi suradnici u njegovu poslanju naučavanja, ovjerovljeni kanonskim mandatom za to poslanje. Podsjetio ih je da je Isus imao velikih poteškoća s učiteljima, pismoznancima i farizejima, kako svjedoči i današnji navješteni evandeoski ulomak. Ustvrđio je kako je Isus upozoravao na nesklad kod tih učitelja koji je postojao između onoga što su drugima govorili i onoga što su sami živjeli, odnosno na prijetvornost kojom su izvana očitovali ono što nije imalo pokrića u njihovojoj nutrini. U tom smislu biskup je poručio nazočnim vjeronositeljima da je korizma prikladno vrijeme

ve nutritne onečišćuje ili čini čistima. Naglasio je da je čovjekova nutarnja nečistoća posljedica istočnog grijeha, ali i njegove osobne negativnosti, sebičnosti i zloće. Duhovno se obnavljati znači zaustaviti se pred svojim duhom, koji je ranjen i onečišćen zlom i nastojati oko njegova ozdravljenja i očišćenja koristeći se jedinim učinkovitim lijekom – bezgraničnom i milosrdnom Božiom ljubavlju.

Iznutra pokrene na djelotvornu ljubav prema Bogu i bližnjemu te budu osjetljivi jedni za druge, puni onog su osjećanja i milosrđa koje je sadržano u latinskoj riječi »caritas« (charis).

Na koncu misnog slavlja biskup je vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri pozvao da u svojim župama sudjeluju na ostvarivanju programa korizmenih kateheza petkom za mlade, povezanih s pobožnošću križnog puta.

Naglasio je da Hrvatskoj danas nisu potrebni učitelji farizeji koji mrmljaju, nego učitelji svjedoci, čije je izvanjsko ponašanje pokrenuto Božnjim Duhom u njihovoj nutrini. Pozvao je nazočne da ove korizme dopuste Bogu da svojim glasom i prisutnošću prodre u dubinu njihova srca, da ih pozvao je vjeroučitelje u srednjim školama da osobitu pozornost posvete mladićima i djevojkama koji pokazuju određenu sklonost prema duhovnom zvanju, pomognu im da u sebi otkriju trag Božjeg poziva, prepoznaju da ih Bog zove i da mu se spremno odazovu.

Biskup je naglasio da Hrvatskoj danas nisu potrebni učitelji farizeji koji mrmljaju, nego učitelji svjedoci, čije je izvanjsko ponašanje pokrenuto Božjim Duhom u njihovoj nutrini.

Korizmeni susret sa stipendistima

U organizaciji Zaklade Požeške biskupije za pomoć učenicima i studenima, 24. veljače u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, održan je korizmeni susret prijatelja stipendije u školskoj godini 2017./2018. s biskupom Antunom Škvorčevićem. U prigodnoj riječi bi-

Biskup je potaknuo nazočne stipendiste da na temelju svjedočanstva vjere koje su mladi Požeške biskupije iskazali na Trećem biskupijskom euharistijskom kongresu, nastoje naročito ove korizme, s osobitom pozornošću i osjetljivošću osluškivati poziv kojim Isus i njih, kao onoga mladića iz Evandjela, poziva da podu za njim.

Istaknuvši kako Požeška biskupija ne želi sa svojim stipendistima uspostaviti samo odnos materijalne naravi, nego nastoji oko osobne povezanosti s njima da bi im i na taj način posvjedočila dostojanstvo koje nadilazi njihovo imovinsko stanje, promicala međusobni susret, da ne budu tek jedni s drugima, nego jedni za druge te pomagala njihov susret s Isusom Kristom.

tjelesno-duhovnog bića te se nastojali izgradivati.

Ustvrđio je kako se Isus svojim pozivom bogatom mladiću iz Evanđelja da proda sve što ima i pode za njim, predstavio kao onaj koji može čovjeka uvesti u puninu njegova postojanja, darovati mu smisao. Istaknuo je kako je po Evanđelju što je naviješteno stipendistima, onaj be-

Ravnodušnost i površnost

Na temelju pročitanog ulomka iz Matjejeva Evanđelja o Isusovu susretu s jednim bogatim mladićem, koji mu je pristupio s pitanjem što treba činiti da zadobije život vječni, biskup je progovorio mladima o više važnih egzistencijalnih tema, među kojima i pitanje potrebe materijalnih dobara i njihove nemoći da ispune čovjeka u njegovoj težnji za smisлом i puninom života. Istaknuo je kako je korizma prikladno doba u kojem trebaju imati vremena za sebe kako bi dublje shvatili tko su oni u cjelevitosti svoga te ih je potaknuo da se ove korizme tako oslobole privezanoći za same sebe, odreknu svoje sebičnosti koja ih ne otvara za Božje mogućnosti, te ih Isus Krist ispunji svojom snagom ljubavi u najdubljim odrednicama njihova bića. Pozvao je mlade da ne budu ravnodušni prema pitanju vječnog života. Kazao je da su ravnodušnost i površnost u pristupu životu jedna od najtežih stanja u kojima se ne uspijeva doći do dubine stvarnosti. Upozorio je i na opasnost o kojoj pjeva Tin Ujević u svojoj sva-

kodnevnoj jadikovci, da mogu biti mladi godinama, a ostarjela duha, zdravi tjelesno, a bolesni u duši, te da je najgora bolest i najteža staraost kad postanu zli u srcu, sebični u svojoj savjesti, i da to stanje može u njima izlječiti samo Bog svojom moćnom ljubavlju kojom je u Isusu Kristu pobijedio i samu smrt.

Biti aktivan u župi

Završavajući nagovor, biskup je potaknuo nazočne stipendiste da na temelju svjedočanstva vjere koje su mlađi Požeške biskupije iskazali na Trećem biskupijskom euharistijskom kongresu, nastoje naročito ove korizme, s osobitom pozornošću i osjetljivošću osluškivati poziv kojim Isus i njih, kao onoga mladića iz Evandelja, poziva da podu za njim. Naglasio je kako je veoma važno da svoju povezanost s Isu-som njeguju kroz zajedništvo sa svojim vršnjacima u zajednicama mlađih, bilo u svojim rodnim župama, bilo u onim mjestima u kojima se trenutno školuju.

Potom je stipendistica Ivona Krajinović iz požeške Župe sv. Terezije Avilske, studentica 2. godine Učiteljskog fakulteta u Osijeku, iznijela svjedočanstvo što za nju znači stipendija i kako svoju zahvalnost iskaže svojim vjerničkim angažmanom u zajednici mlađih. Osvrnuila se na svoje dugogodišnje iskustvo sudjelovanja u životu i radu rodne župe, osobito u zboru mlađih „Risus“ te je naglasila kako i dalje nastoji u Osijeku, mjestu svoga studiranja, biti aktivna u crkvenom životu. Spomenula je kako bi po završetku studija voljela nastaviti djelovati u Požeškoj biskupiji, osobito na odgojno-obrazovnom području. Stipendistica Petra Skukan pročitala je kratku poučnu priču pod naslovom „Šalica mlijeka“, koja govori o tome kako se jedan siromašni student, kad je postao liječnik, odužio jednoj bolesnici, koja ga je dok je kao student jednom prigodom gladan pozvao na nezina vrata, počastila šalicom mlijeka.

Na svršetku susreta stipendista se obratio Ivan Popić, ravnatelj Caritasa i voditelj Zaklade, pozavavši ih da se uključe u korizmene programe za mlade u svojim župama, osobito petkom kad se u sklopu pobožnosti križnog puta održavaju prigodne kateheze za mlade.

XX. križni put mladih Požeške biskupije pod geslom »I podoše za njim«

U subotu i nedjelju, 10. i 11. ožujka održan je dvadeseti Križni put mladih Požeške biskupije pod geslom »I podoše za njim«, tijekom kojeg su sudionici od Lipovljana preko Lipika do Daruvara prošli pedeset i dva kilometara. Ujutro 10. ožujka ispred župne crkve sv. Josipa u Lipovljanim okupilo se više od šest stotina mladih hodočasnika. Oni su pjesmom i molitvom pojedinih postaja križnog puta započeli prvu dionicu put mladih Požeške biskupije. Nakon svete mise mladi hodači od Lipovljana preko Kozarica i Dobrovca do Lipika. Tijekom hoda od postaje do postaje sudionici Križnog puta imali su prigodu za svetu ispovjed ili osobni razgovor sa svećenicima koji su ih pratili, kao i za trenutke

šutnje i osobnu molitvu. Uz domaći puk iz Lipovljana, koji je mlade lijepe dočekao i priredio im okrepu, i žitelji Dobrovca su ih radosno primili, priredivši im večeru. Po dolasku u Lipik u kasnim popodnevnim satima mladi su se uputili u župnu crkvu sv. Franje Asiškog, gdje je nakon molitve sedme postaje Križnog puta uslijedila sveta misa koju je predvodio Robert Mokri, predstojnik Katehetskog ureda Požeške biskupije. Nakon svete mise mladi hodači od Lipovljana preko Kozarica i Dobrovca do Lipika. Tijekom hoda od postaje do postaje sudionici Križnog puta imali su prigodu za svetu ispovjed ili osobni razgovor sa svećenicima koji su ih pratili, kao i za trenutke

Nedovršena bića
Sutradan, 11. ožujka molili su postaju ispred župne crkve gdje im se priključila nova skupina mladih, mahom ovogodišnjih križmanika, tako da je sveukupni broj sudionika bio više od tisuću. U Pakracu, Badljevini, Miljanovcu i Doljanima hodočasnike su dočekivali domaćini s onim što su im pripremili, a po dolasku u Daruvar sudionici Križnog puta prvo su molili postaju u Župi Presvetog Trojstva, a zatim su se uputili u Župu sv. Antuna Padovanskog gdje je nakon okrjepe bila molitva četrnaest postaje te potom misno slavlje koje je predvodio biskup Antun Škvorčević.

U homiliji je biskup upozorio mlađe na znakovitost nove daruvarske

župne crkve sv. Antuna Padovanskog, koja još nije dovršena i treba opremu, istaknuvši kako su oni nedovršena bića koja se izgrađuju i opremaju u dubini svoje jedinstvene i neponovljive osobe. Podsetio ih je da su tijekom dvodnevнog hoda za Isusovim križem prolazili prostorima gdje je tijekom rata mržnja razorno progovorila, ranila ljudе iznutra i udaljila ih jedne od drugih. Kazao je da su prolazili strminama na kojima je bila opasnost da sklinzu s puta i završe pokraj ceste, na mjestima gdje još stoji natpis koji upozoravaju na mine, svjedočeći o ljudskoj nemoći, prolaznosti i smrti. Istaknuo je znakovitost tih opasnosti koje upućuju na ono što

Isusov križ, ustvrdio je biskup, kao očitovanje Božje moći ljubavi u ljudskoj slabosti, nije gubitništvo, nego pobjeda. Tko s vjerom gleda na križ Isusov, taj razumije da ga je u Isusu Kristu pohodila ljubav Božja i uzdigla ga iznad zla, nemoći i smrti.

im se može dogoditi u njihovu srcu i savjesti gdje im prijeti sebičnost i moralni nered, ono što u njih unosi površni uživalački i potrošački mentalitet, te se sklinzu i završe u duhovnoj ruševini. Biskup je to povezao s onim o čemu govori pisac Knjige Ljetopisa u prvom čitanju kad nabraja neuspjeh i poraze svoga židovskog naroda koji se iznevjerio Bogu, a onda na koncu opisuje čudo koje se dogodilo kad je Bog posredstvom poganskoga perzijskog kralja Kira svom narod posvetočio ljubav i izveo ga iz tog stanja, vratio mu dostojanstvo i slobodu. To je Bog koji je, po rječima sv. Pavla u drugom čitanju iz Poslanice Efežanima, bogat milosrđem, Bog koji, po Isusovoj tvrdnji u ulomku današnjeg Evangelija uvjerala Nikodemu, da tako voli svoj narod da ga spašava, očituje svoju ljubav prema svijetu Isusovim uzdignućem na križ. Stoga, ustvrdio je biskup, Isusov križ kao očitovanje Božje moći ljubavi u ljudskoj slabosti nije gubitništvo, nego pobjeda. Tko s vjerom gleda na križ Isusov, taj razumije da ga je u Isusu Kristu pohodila ljubav Božja i uzdigla ga iznad zla, nemoći i smrti.

Odazvati se Božjem pozivu

Biskup je upitao mlade jesu li na ovom križnom putu razmišljali o izazovu Božje ljubavi kao dubokog i istinskog temelja njihova života, koji ih podiže na višu razinu postojanja da budu pobjednici nad smrću. Pozvao ih je da o sebi uvijek razmišljaju u koordinatama Božje antropologije, i da se othrvaju ljudskim ideologijama, rođnoj ili nekoj drugoj, koje ne računaju s dostojanstvom koje čovjeku daje Božja ljubav očitovana u Isusovu križu. Naglasivši da je ljubav uvijek povezana sa žrtvom i da u tom smislu križ ima svoju tvrdouču, biskup je potaknuo mlade da uoče kako se sreća ne nalazi u nečemu izvan njih, nego u njihovu srcu u koju je Bog utisnuo svoju ljubav. Rekao je kako ih je jučer i danas pratio na Križnom putu

ma, zanimajući se odakle ih sve imaju, rekavši da je po njima na Križnom putu na neki način sudjelovala cijela Požeška biskupija. Posebno je istaknuo mlade iz Đulovca koji redovito u velikom broju sudjeluju na biskupijskim Križnim putovima, te je Zahvalio njihovu župniku Ivanu Certiću za sve ono što je kao biskupijski povjerenik za mlade učinio u pripravi za ovaj program mladih, u suradnji s Katehetiskim uredom na čelu s Robertom Mokrim i požeškim Kolegijem na čelu s Marijanom Pavelićem. Zahvalio je pjevačima i pjevačicama, svećenicima

koji su pratili mlade na Križnom putu, svećenicima u župama kroz koje su mladi prolazili, a domaćem župniku Žarku Turuku zahvalio je za gostoprinstvo. Zahvalio je nazočnom daruvarskom Gradonačelniku i njegovim suradnicima, kao i zamjenici bjelovarsko-bilogorskog župana, što su pripremili logistiku i okrjepu za mlade u Daruvaru. Riječ zahvalnosti sudionicima uputio je i Robert Mokri, predstojnik Katehetiskog ureda, a osobito biskupu Antunu za njegovu potporu, ne samo ovom Križnom putu, nego i svima prethodnima na kojima je sudjelovao.

Riječi zahvalnosti

Na svršetku misnog slavlja biskup je zapodjenuo kratki razgovor s mladi-

Katolička osnovna škola u Požegi proslavila sv. Josipa, svoga nebeskog zaštitnika

Biskup je zamolio sv. Josipa da svima nama u Hrvatskoj pomogne da ne ostanemo na površini i žrtve onoga što nas iznutra razara, nego se njegovom ljubavlju neprestano čistimo i rastemo u onim dimenzijama na koje nas je Bog pozvao.

U predvečerje svetkovine sv. Josipa, zaštitnika Katoličke osnovne škole u Požegi, u nedjelju, 18. ožujka požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je u Katedrali misno slavlje za 340 učenika spomenute škole, njihove roditelje, nastavnike i druge djelatnike. S biskupom su koncelebrirali Josip Krpeljević, generalni vikar, Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole i katedralni župnik, Ivan Popić - kancelar Biskupskog ordinarijata, Želimir Žuljević - ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi, Ivica Bošnjak, vjeroučitelj u istoj školi te Marijan Pavelić, prefekt u požeškom Kolegiju.

Čuti Božji gorov

Biskup je na početku podsjetio nazočne da se peta korizmena nedjelja pučki naziva „Gluha“, zato što su mnogi Isusovi suvremenici ostali gluhi na njegovu riječ. Potaknuo je nazočne da se pridruže onima koji su tijekom povijesti čuli Božji gorov i razumjeli njegovu istinu o čovjekovoj sadašnjosti i budućnosti kao što je bio i sv. Josip, zaštitnik Katoličke osnovne škole. Osobiti pozdrav uputio je učenicima,

njihovim roditeljima i djelatnicima Škole na čelu s ravnateljem, i čestitao im svetkovinu nebeskog zaštitnika, odnosno Dan škole. Potaknuo ih je da zamole sv. Josipa neka ih trajno privodi k Isusu i pomogne da budu njegovi u obitelji i u Školi.

U homiliji biskup je zapodijenu razgovor s učenicima o tome kako su već jučer započeli proslavu zaštitnika svoje Škole veoma uspјelom školskom priredbom u Dvorani sv. Trezije Avilske. Izrazio je žaljenje što nije mogao na njoj sudjelovati, ali je istaknuo radost zbog toga što se njihovoj proslavi može pridružiti ovim misnim slavljem, u kojem otvaraju svoja srca i svoju Školu Isusu Kristu slušanjem njegove riječi i mogućujući mu da svojom euharistijskom prisutnošću uđe u njihove živote i postane njihova snaga. Upozorio je djecu na želju nekih Grka u naviještenom evandeoskom ulomku da vide Isusa. Kazao je da su Grci poznati po svojoj učenosti i širokoj kulturi, ali da su posvjedočili kako i oni kao ljudi velikog znanja u dubini svog bića osjećaju da ono nije dovoljno te su kod Isusa Krista bude blizu, te ih ozdravlja svo-

Rasti u Božjim dimenzijama

Presudno je dakle pitanje što se s nama događa u dubini, u srži našeg bića, ustvrdio je biskup, i kazao da Isus Krist ostaje jedina nadja za naše ozdravljenje i pobjedu života. Rekao je nazočnim roditeljima kako je radostan što su svoju djecu upisali u katoličku školu koja će im pomoći da steknu mnoga ljudska znanja i vještine, da postanu učeni poput Grka iz današnjeg Evandelja, ali će im još više biti na pomoć u nastajanju da im Isus Krist bude blizu, te ih ozdravlja svo-

Biskupijsko natjecanje iz vjeronauka za osnovne i srednje škole

Najbolja je osnovnoškolska ekipa je iz OŠ Braće Radića iz Pakracu s mentoricom Ivanom Turuk, a među srednjoškolcima ekipa Gimnazije iz Nove Gradiške s mentorom Rokom Ivanovićem.

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije, Agencije za odgoj i obrazovanje te Upravnog odjela za društvene djelatnosti Požeško-slavonske županije 9. ožujka održano je biskupijsko/međuupanijsko natjecanje iz vjeronauka za osnovne i srednje škole. Tema ovogodišnjeg natjecanja je „Kršćani na putu dijaloga“. Vjeronaučna olimpijada sastojala se od tri natjecateljske discipline: testa, tombole i kviza „Tko želi biti Isusov milijunak“. Škola domaćin za natjecanje učenika osnovnih škola bila je Katolička osnovna škola u Požegi, a za učenike srednjih škola Katolička gimnazija s pravom javnosti u Požegi.

Biskupijskom natjecanju su prethodila školska odnosno županijska natjecanja u šest županija koje obuhvaća Požešku biskupiju. Tako su županijska natjecanja za učenike osnovnih škola održana za Požeško-slavonsku županiju u OŠ Zdenka Turkovića u Kutjevu, za Virovitičko-podravsku županiju u OŠ Eugena Kumičića u Slatini, za Brodsko-posavsku županiju u OŠ Đuro Pilar u Slavonskom Brodu, za Osječko-baranjsku županiju u OŠ Antuna Mihanovića u Osijeku, a za Bjelovarsko-bilogorsku i Sisačko-moslavačku županiju u OŠ Novska u Novskoj. Na temelju postignutih rezultata na biskupijsko natjecanje se

plasiralo deset ekipa osnovnih škola Požeške biskupije. Na prvom i drugom dijelu biskupijskog natjecanja osnovnih škola sudjelovale su ekipa iz OŠ „Matija Gubec“ iz Cernika, OŠ kralja Tomislava na Našicama, OŠ „Vladimir Nazor“ iz Adžamovaca, OŠ Vladimira Nazora iz Daruvara, OŠ „Davorin Trstenjak“ iz Čadavice, OŠ braće Radića iz Pakracu, OŠ Zdenka Turkovića iz Kutjeva, OŠ Ivane Brlić-Mažuranić iz Virovitice, OŠ „Mato Lovrak“ iz Nove Gradiške i Katolička gimnazija s pravom javnosti u Požegi s mentorom Marijanom Pavelićem, a treća SŠ „Stjepan Ivšić“ iz Orahovice s mentorom Nikolom Bernatom.

Pobjedničke će ekipe iz osnovne i srednje škole predstavljati Požešku biskupiju na državnoj Vjeronaučnoj olimpijadi koja će se održati od 18.-20. travnja u Poreču.

treće vjeroučenici iz čađavičke OŠ „Davorin Trstenjak“ s mentoricom Bogumilom Jaković.

Biskupijskom natjecanju iz vjeronauka za srednje škole pristupile su: Katolička gimnazija s pravom javnosti u Požegi, Tehnička škola iz Virovitice, Tehnička škola iz Požege, Ekonomski i turistički škola iz Daruvara, Strukovna škola iz Virovitice, Srednja škola iz Pakracu, Gimnazija iz Nove Gradiške, Tehnička škola iz Daruvara, Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Virovitici, Elektrotehnička i ekonomski škola iz Nove Gradiške, SŠ „Stjepan Ivšić“ iz Orahovice, Srednja škola iz Novske, Gimnazija Petra Preradovića iz Virovitice, Gimnazija iz Požege, SŠ Marika Marulić iz Slatine, Gimnazija iz Daruvara, Obrtnička škola iz Požege. Najbolja je bila ekipa Gimnazije iz Nove Gradiške (vjeroučenici: Anita Čevizović, Josip Barunović, Marija Staron, Klara Tankosić) s mentorom Rokom Ivanovićem. Druga je ekipa Katoličke gimnazije s pravom javnosti u Požegi s mentorom Marijanom Pavelićem, a treća SŠ „Stjepan Ivšić“ iz Orahovice s mentorom Nikolom Bernatom.

Pobjedničke će ekipe iz osnovne i srednje škole predstavljati Požešku biskupiju na državnoj Vjeronaučnoj olimpijadi koja će se održati od 18.-20. travnja u Poreču.

Ministrantski vikendi u požeškom Kolegiju

UKolegiju Požeške biskupije u Požegi tijekom korizme održana su četiri korizmena vikenda ministranata pod geslom „I podože za njim“. Prvi je održan 24. i 25. veljače na kojem su bili ministranti viših razreda osnovnih škola iz Župe bl. Alojzija Stepinca i Župe sv. Leopolda Mandića iz Virovitice, daruvarske Župe Presvetog Trojstva te iz Župe sv. Ivana Krstitelja iz Špišić Bukovice. Drugi na kojem su sudjelovali ministranti iz Kuzmice, Lukača i Pleternice održan je 2. i 3. ožujka. U subotu i nedjelju, 17. i 18. ožujka održan je treći vikend ministranata kojem su nazočili ministranti iz Župe Kraljice svete Kunice iz Nove Gradiške, zatim iz Nove Kapеле, Zapalja, Bokšića, Oriovca i Slavonskog Broda. Posljednji susret ministranata bio je u petak i subotu, 23. i 24. ožujka, a na njemu su bili ministranti iz Kaptola, Vetova te iz požeške Župe sv. Ivana Krstitelja i katedralne Župe sv. Terezije Avilske.

Božji saveznici

Dvodnevne susrete ministranata vođio je Marijan Pavelić, prefekt u Kole-

Biskup je pozvao je ministrante da nastoje biti međusobno prijatelji, saveznici u dobru, ali najdragocjenije je u njihovu životu biti Božjim saveznicima.

ustanove. Vlč. Pavelić održao im je i prigodnu katehezu o službama u Crkvi, a kroz interaktivni kviz ministranti su se, podlijeli u skupine, međusobno natjecali u poznavanju sadržaja koji su im bili predstavljeni.

Ministranti su sudjelovali i na euharistijskom slavlju. Na prvom susretu misno slavlje je u kapelici Kolegija predvodio biskup. Izrazio je radost što se s njima može susresti upravo kod oltara, slaveći euharistiju kojoj oni kao ministranti služe u svojim župama te ih je pozvao da u molitvi povjere jedni druge Isusu Kristu. Pozvao je ministrante da nastoje biti međusobno prijatelji, saveznici u dobru, ali najdragocjenije je u njihovu životu biti Božjim saveznicima. Dodao je kako je Isus Krist svojom mukom i smrću uspostavio novi i vječni savez s nama ljudima, koji on obnavlja u svetoj misi, pri čemu ministranti sa svećenikom imaju posebnu ulogu. Potaknuo ih je da uvijek u životu budu Isusovi saveznici, a da razmisle nije li ih on pozvao da to budu u svećeničkom zvanju.

Upoznavanje s poviješću

Biskup se susreo s ministrantima i ostale tri grupe te im progovorio o povijesti Požeške biskupije, o njezinim odgojno-obrazovnim ustanovama i o njezinoj brizi za duhovnu zvanja. Podsetio ih je kako je u zgradi sjedišta Požeške biskupije, koju Požežani nazivaju Kolegija, tijekom 110 godina djelovala odgojna ustanova Orfanotrofij, kroz koju su prošli mnogi nadareni mladi hrvatski ljudi te postali važni čimbenici u hrvatskom društvu, nemali broj i svećenici. Kazao je da je to jedan od razloga što je Požeška biskupija utemeljila Kolegij, ustanovu za srednjoškolce koji razmišljaju o svećeništvu kako bi se u novim okolnostima nastavilo navedeno djelo.

Ministranti su imali prilike i za međusobno druženje,igranje društvenim igrama i projekcijom prigodnog filma. Na kraju su kolegijaši zahvalili ministrantima za njihov dolazak i sudjelovanje u programu te im uručili uspomene na dane provedene u požeškom Kolegiju.

Humanitarni turnir „Nisi sam“

Ivan Popić, ravnatelj Caritasa Požeške biskupije kazao je kako se u Velikoj očitovalo hrvatsko srce koje ima sućuti i ljubavi prema bližnjemu, srce koje ne može ostati zatvoreno pred patnjom i boli čovjeka pored nas.

Sl. Brod, ŠN Batrina, HNK Daruvar 1, HNK Daruvar 2, NK Kaptol, NK Papuk Velika, NK Mladost Pavlovc, NK Budućnost Rešetari, te domaće ekipe Slavonija Požega 1, Slavonija Požega 2 te Slavonija Požega 3) dok su četiri ekipe supruga Valentina dobili križ u životu koji nastoje nositi onako kako najbolje mogu i znaju te su ga objeruće privatili vjerujući da svojim snagama te računajući na Božju pomoć, mogu svojim kćerima pružiti dostojan život i olakšati im tjelesne muke.

Najbolji strijelac turnira bio je Karlo Miloš iz ŠN Legena. Na koncu turnira nazočnima se obratio i Ivan Kesić, otac Marte i Klare, te je zahvalio svima istaknuvši kako su on i njegova supruga Valentina dobili križ u životu koji nastoje nositi onako kako najbolje mogu i znaju te su ga objeruće privatili vjerujući da svojim snagama te računajući na Božju pomoć, mogu svojim kćerima pružiti dostojan život i olakšati im tjelesne muke.

Ljubav prema bližnjemu

Ravnatelj Caritasa Ivan Popić prenio je pozdrave i zahvale biskupa Antuna Škvorčevića koji nije bio u mogućnosti sudjelovati. Zahvalio je svima koji su se uključili u humanitarni malonogometni turnir istaknuvši kako i naziv turnira „Nisi sam“ svjedoči da obitelj Kesić nije sama u

svojoj svakodnevnoj borbi kako bi svojim kćerima omogućila dostojan život, a to danas svjedoče svi natjecatelji, organizatori i donatori koji su, svaki na svoj način, posvjedočili ljubav prema bližnjemu. Istaknuo je kako se danas u Velikoj očitovalo hrvatsko srce koje ima sućuti i ljubavi prema bližnjemu, srce koje ne može ostati zatvoreno pred patnjom i boli čovjeka pored nas. Upravo nas na takvu ljubav poziva Isus Krist, jedini Spasitelj čovjeka, koji je svojom žrtvom na križu posvjedočio koliko nas voli, a ljubav koju iskazuјemo drugima, osobito bližnjima u potrebi, svjedoči kakvi smo kršćani. Svoju zahvalu prenio je prof. Marija Raguzu i njegovim suradnicima za trud i ljubav kojom kroz proteklih sedam godina organiziraju spomenuti turnir. Zatvarajući turnir rekao je kako je ovim dogadjajem naša domovina Hrvatska danas postala ljepeš mjesto za život jer se dogodila najljepša promjena koju možemo ostvariti, a to je da čovječe srce koje ima sućuti i ljubavi, nije okrenuto samo sebi, nego želi pomoći bližnjemu.

Korizmene tribine četvrtkom

1. TRIBINA • 22. VELJAČE - IVICA LUČIĆ

Pronaći životni smisao i cilj u današnjem svijetu

U organizaciji Požeške biskupije, 22. veljače u Dvorani sv. Terezije Avilske održana je prva ovogodišnja korizmena tribina na kojoj je gostovao Ivica Lulić, vjeroučitelj i član molitvene zajednice »Molitva i Rječ«, koju je utemeljio dr. Tomislav Ivančić. Tema njegova izlaganja bila je »Pronaći životni smisao i cilj u današnjem svijetu (Svjedočanstvo dr. Tomislava Ivančića)«. Među brojnim uzvanicima tribine bili su i zaručnici koji se spremaju za kršćanski brak. Nakon molitve i pozdrava generalnog vikara Požeške biskupije Josipa Krpeljevića, prikazan je kratki film o prof. Tomislavu Ivančiću u prigodi prve obiljetnice njegove smrti. Potom je moderator tribine Leonardo Đaković, profesor na Katoličkoj gimnaziji, kratko predstavio predavača i uveo u temu.

U svom je izlaganju vjeroučitelj Lulić posvjedočio kako je susret s dr. Ivančićem na vjeroučiteljnim susretima za studente u Zagrebu bio prekretnica u njegovu vjerničkom životu. Naglasio je da je dr. Ivančić posjedovao iznimnu sposobnost ljudi s kojima je radio i kojima se obraćao, povezivati s Isusom Kristom. U tom smislu u praktičnoj duhovnoj vježbi prediočio je nazočnima kako da se tješnje povežu s osobom Isusa Krista te ih je pozvao da to tijekom ove korizme po mogućnosti svakodnevno čine. Svjedočanstvo o svom duhovnom iskustvu prevladavanja egzistencijalnih strahova i pronalaska smisla života u Isusu Kristu dala je i Ljerka Jurkić, prof. hrvatskog jezika na X. gimnaziji u Zagrebu, također članica spomenute molitvene zajednice.

2. TRIBINA • 1. OŽUKA - DAVOR IVO STIER

Kršćanska demokracija u Hrvatskoj i Europi, uloga kršćana u politici

U Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, 1. ožujka održana je druga u nizu korizmenih tribina četvrtkom na kojoj je bio gost Davor Ivo Stier, ugledni hrvatski političar, zastupnik u Hrvatskom saboru i u Europskom parlamentu. Nakon molitve, moderator tribine, prof. Ivica Bedenić, ravnatelj Katoličke gimnazije s pravom javnosti u Požegi, najavio je temu tribine: »Kršćanska demokracija u Hrvatskoj i Europi, uloga kršćana u politici«, a zatim je njezine audio-nike upoznao s najvažnijim podacima iz života i djelovanja gospodina Stiera. U svom kratkom i konciznom izlaganju saborski zastupnik i europskopolitarc Stier govorio je o aktualnom položaju kršćana u politici te o važnosti kršćanstva kao temelja europske civilizacije, ali i demokracije. Okosnica njegova izlaganja bila je misao da jedino oni koji znaju tko su, mogu prihvati druge i drugačije. Na temelju te misli iznio je sve bitne elemente uloge kršćana u politici. Naglasio je da je uloga kršćana svjedočiti svoju vjeru javno i dosljedno u zalaganju za kršćanske vrednote, znajući da će zbog toga biti napadani. Istaknuo je univerzalnost kršćanstva, njegovu toleranciju i otvorenost prema svima, koja je posvjedočena nedavnim migracijama u Stari kontinent – Europu. Ustvrdio je da je kršćanskoj demokraciji, kako u Europi, tako i u Hrvatskoj potrebna obnova na izvornim načelima demokršćanstva, izrazivši pritom uvjerenje da su u tome procesu obnove ključni obitelj i školstvo: obitelj kao temeljna jedinica društva, a školstvo kao odgojno-obrazovni proces prožet kršćanskim vrijednosnim sustavom.

Uloga je kršćana svjedočiti svoju vjeru javno i dosljedno u zalaganju za kršćanske vrednote, znajući da će zbog toga biti napadani.

3. TRIBINA • 8. OŽUKA - MARIN MILETIĆ

Hrvatski mladi u potrazi za budućnošću

Treća u nizu korizmenih tribina četvrtkom održana je 8. ožujka u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi. Gost predavač bio je Marin Miletić, poznati riječki vjeroučitelj i voditelj Zdruga katoličkih skauta u Hrvatskoj. Nakon uvodne molitve, prof. Ivica Bedenić, ravnatelj Katoličke gimnazije najavio je temu tribine: »Hrvatski mladi u potrazi za budućnošću«, a zatim je prisutnima kratko predstavio predavača. U prvom dijelu zanimljivog i dinamičnog izlaganja vjeroučitelj Miletić govorio je o zgodama i nezgodama iz svoje mladosti te o procesu predanja u Kristove ruke. Posebno je istaknuo važnost salezijanaca u svojoj osobnoj, intelektualnoj i duhovnoj formaciji. Drugi i glavni dio izlaganja odnosio se na Zdrug katoličkih skauta, orga-

nizaciju koja je osnovana 2002. godine, a koja za cilj ima odgoj mladeži te poticanje ljubavi prema Bogu, Crkvi i Domovini. Predstavljene su razne aktivnosti i projekti kojima se skauti ponose, a među kojima se ističu ljetovanje i obučavanje mlađih na otoku Zmajjanu, briga za djecu Srebrenice, njegovanje prijateljstva između Vukovara i Rijeke iz čega je proizašla suradnja s hrvatskim braniteljima kojom se posebno diće. Tu su još volontiranja s beskućnicima, starijima i nemoćima, skautski radio, odlasci i

angažman u popravnim domovima, hodočašća u Medugorje i u talijansko svetište San Giovanni Rotondo, mjesto gdje je živio i djelovao sv. padre Pio. Vjeroučitelj Miletić je posebno istaknuo važnost humora i radosti kod svakog katolika, naglasivši pritom da Krist nije otišao na križ da bismo hodali namrgodeni i tmurni ulicama. Osvrnuo se i na podjele koje postoje u hrvatskom društvu, oštro ih osudivši dajući do znanja da je potrebna suradnja kako bismo nadvladali sve prepreke koje svakodnevno susrećemo.

4. TRIBINA • 15. OŽUKA - STJEPAN LICE

Vjera i kultura vedrine

Stjepan Lice, književnik i pravnik bio je gost na četvrtoj korizmenoj tribini 15. ožujka u Dvorani sv. Terezije Avilske na temu »Vjera i kultura vedrine«. Miroslav Paolić, prof. hrvatskoga jezika u Katoličkoj gimnaziji, koji je moderirao tribinom, nakon molitve je na vrlo zanimljiv način predstavio predavača, spomenuvši između ostalog da je Lice tajnik Pravnog fakulteta u Zagrebu, otac troje djece te književnik koji se bavi duhovnom tematikom, a opus mu je namijenjen za sve uzraste, od najmladih do najstarijih.

Stjepan Lice predavanje je započeo retoričkim pitanjem nazočnima jesu li radosni ljudi. Za polazište govora o radosti i vedrini uzeo je Evandelje, odnosno Radosnu vijest, i pozvao nazočne da nadahnuti geslom ovogodišnje korizme »I podoše za njim« (Mk 1,18), uistinu i potpuno podu za Isusom Kristom, kako se ne bi našli među onima koji su to propustili učiniti, a bili su »gotovo» pošli za njim. Ustvrdio je da ljudi najviše grijesne propustom, a tek onda na druge načine (mišlju, riječu i djelom), potkrijepivši tvrdnju riječima brazilskog kardinala Helderu Camare: »Dovoljno je da se na nebu ugasi samo jedna zvijezda, da karavana u pustinji pogriješi put«. Upozorio je nazočne da će i oni zahvatiti s Kristova puta, ako se na nebu njihova života ugasi zvijezda zvana »egzistencijalna vedrina«. Među brojnim primjerima osoba, koje su unatoč teškim životnim iskušenjima i stradanjima sačuvala radost i vedrinu duha, istaknuo je glazbenika Lovru Matačića, koji je nakon što su mu nevinu zatčenom u zatvoru priopćili da je osudjen na smrt, na zidu svoje ćelije zapisaо nekoliko taktova oda radosti iz Beethovene IX. simfonije.

Ustvrdio je da je životna radost najdragocjenije blago koje ljudi u izazovima suvremenog svijeta mogu izgubiti te je zaključno poručio nazočnima da najbolje čuvaju svoju životnu radost kad u svakom trenutku svog života žive, svim nevoljama unatoč, radosno.

5. TRIBINA • 22. OŽUKA - TONČI MATULIĆ

Obitelj pred suvremenim izazovima

Posljdjuna ovogodišnja korizmena tribina četvrtkom održana je 22. ožujka u Dvorani sv. Terezije Avilske. Gost predavač bio je teolog prof. Tonči Matulić s KBF-u u Zagrebu. Među brojnim sudionicima na Tribini je bio nazočan i biskup Antun Škvorečki. Nakon uvodne molitve, moderator tribine Stefan Bunjevac, prof. filozofije i sociologije u Katoličkoj gimnaziji u Požegi, najavio je izlaganje na temu: »Obitelj pred suvremenim izazovima«.

U prvom dijelu svoga iscrpnog i zanimljivog izlaganja prof. Matulić istaknuo je važnost obitelji kao temeljne i životne jedinice društva. Značaj obitelji ogleda se kroz usvajanje moralnih, duhovnih, kulturnih, socijalnih, intelektualnih i općeljudskih vrijednosti, a upravo su to čimbenici koji se moraju prenosi kako bi se mladi naraštaji mogli formirati i tako obogatiti čitavo društvo. Govoreći o suvremenoj obitelji, slikovito ju je usporedio sa spašavnicom. Međutim, iako su roditelji odsutni iz obitelji zbog posla, a djeca zbog škole, obiteljski je dom gravitacijska točka koja raštrkane članove obitelji povezuje u jedno. Apelirao je na nadležne institucije, političare i državu da vode politiku koja će braniti obitelj i obiteljske vrijednosti jer ona postoji koliko i čovječanstvo te kao takva nema alternativu. Na temelju nauka Drugog vatikanskog sabora izraženog u pastoralnoj konstituciji o Crkvi u suvremenom svijetu, »Gaudium et spes« produbio je misao o obitelji kao mjestu vrsnijeg pronalaska i življenja bogatije čovječnosti.

U raspravi nakon izlaganja govorilo se o važnosti roditeljskog autoriteta, o problemu nasilja nad ženama te o budućnosti hrvatske obitelji s obzirom na prevladavajuće demografske tendencije. Raspravu je svojim razmišljanjem zaključio biskup Antun. Ohrabrio je nazočne da se ne daju prestrašiti ili pokolebiti dramatičnim izazovima pred kojima se nalazi suvremena obitelj, nego da ostanu čvrsto stajati na evanđeoskim polazištima s obzirom na čovjeka te da ih unose u sredinu gdje žive, prvenstveno u vlastitu obitelj. Pozvao ih je da pred ideologijama koje ih žele uključiti u sustave bez vrijednosti, postupe po Dantovu savjetu u Božanstvenoj komediji: »Pogledaj i prodi« – »Guarda e passa«, jer znaju da su se opredijelili za Božji sustav vrijednosti u Isusu Kristu i da od njegove snježne žive.

Biskup posjetio prognaničko naselje Kovačevac

Upravnički posjet biskupu Antunu Škvorčeviću u Kovačevcu je bio dio velike misne slavljevine u povodu 17. ožujka. Biskup je pozvao svećenike i laicku zajednicu na misnu slavlju u crkvi sv. Križa. U homiliji je govorio o važnosti vjere i blagosti.

U homiliji je govorio da je Isus učio da se zlo ne pobijeđuje zlom, nego jedino tako da mu se poput njega odupremo dobrom, prihvatićemo biti žrtvom, u uvjerenju da posljednju riječ nikada nema zlo, nego Bog, moćniji od zla. Ustvrditi da je Isus na križu, gledano izvanjski, bio nemocan, ali da je bio moćan ljubavlju kojom je trpljenje prihvatio i u konačnici ga svojom ljubavlju pobedio, biskup je pozvao sudiонike slavlja da kao dionici Božje ljubavi na zlo odgovaraju svojom ljubavlju, praštanjem i milosrđem. Na svršetku misne slavljevine je biskup Antun im je zaželio puno Božjeg svjetla, mira i utjeha u dušama. Potom im je ravnatelj Caritasa Požeške biskupije Ivan Popić uručio uskrsni novčani prilog.

U aktivnosti župnog Caritasa uključena i djeca

Caritas Župe sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru, skromno i ustrajno, uz pomoć župljana, pomaže najpotrebitijima materijalno i duhovno. U svim akcijama koje pokreće nekoliko puta godišnje, odaziva se veliki broj župljana. Redovito sudjeluju u svim akcijama koje pokreće Caritas Požeške biskupije.

Prikupljali su namirnice i higijenske potrepštine za potrebe Socijalne trgovine i Pučke kuhinje Caritasa Župe Presvetog Trojstva u Daruvaru, u koje skrbe za sve potrebite stanovnike Daruvara i okoline.

-Nastojeci pružiti priliku svima da učine dobro za druge u skladu sa svojim mogućnostima, organiziramo radionice u kojima izrađujemo božićne i uskrsne ukrase koje onda prodajemo kako bismo pomogli najpotrebitijima. S djecom i mladima izrađujemo i prigodne darove za naše starije i bolesne župljane koje onda i posjećujemo - ističe Suzana Lipovac, voditeljica župnog Caritasa.

Preduskrnsne aktivnosti župnih Caritasa

Dobro je ciniti dobro i lijepo jer ugраđuje svoju ciglicu u zdanje ljubavi i brige za brata u potrebi. Lijepo je biti kap u moru dobrote. Korizma je prikladno vrijeme za to. U Hrvatskoj je puno volontera i ljudi koji u korizmi odvajaju vrijeme za bližnjega: kroz materijalnu ili novčanu pomoć, kroz posjet starijima i nemoćnim, kroz žrtvu, molitvu, pomoći misijama i slično. U većini župa Požeške biskupije volonteri Caritasa slave godine u korizmi potruđe se svojim aktivnostima obradovati potrebitе.

U Župi Bezgrješnog začeća BDM iz Nove Gradiške volonteri su za Cvjetnicu ponudili tradicijske slavonske grančice od drijenka i drugog bilja koje se redovito nosilo na Cvjetnicu u procesiji. Tako prikupljeno sredstvima pomoći će misijama.

Vjernici župa iz Slavonskog Kobaša i Štivariate tradicionalno u korizmi prikupljaju namirnice za obitelji i osobe u potrebi, a sve prikupljeno dostavljaju Caritusu Požeške biskupije.

Marika Ciprianović-Klanac, poduzetnica iz Orahovice

Biti uspješan poduzetnik u Hrvatskoj znači naporno raditi, strpljivo i hrabro, a pri tome imati veliku odgovornost prema svojim zaposlenicima i njihovim obiteljima – kaže poduzetnica iz Orahovice, 44-godišnja Marika Ciprianović-Klanac. Upravo takva ona nastoji biti u tvrtki Ciprianović d.o.o. čija je suvlasnica i koju je, zajedno sa članovima obitelji i radnicima, pretvorila u prepoznatljivu i uspješnu tvrtku i izvan granica Hrvatske.

Tvrku osnovali roditelji

Ciprianović d.o.o. su 1989. godine osnovali Maričini roditelji Katica i Dinko. Od 2001. godine upravljanje su preuzeila njihove kćeri – Marika, Karla i Antonija, a zajedno s njima rade Maričin i Antonijin suprug. Poslovanje tvrtke, ističe Marika, zasniva se "na poznavanju drva, sofisticiranog tehnologijom i individualnom pristupu zahtjevima kupaca." U proizvodnji se teret tranzicije, ratnih zbivanja, loših političkih odluka i neujednačene brije za regiju. Problem nam je stručna

Kada se govori o uspješnosti tvrtke Ciprianović d.o.o., Marika posebno naglašava i kako je u toj „priči“ posebno važna činjenica da su ona, kao i cijela obitelj, vjernici. – U svom poslu i životu uvijek se vodimo poznatim kršćanskim vrijednostima:

mislim da treba biti malen, sitan i poniran. To što radiš, radi kako najbolje znaš da bi i drugima bilo dobro, ne samo tebi.

proizvoda se izvozi u razne europske zemlje, najviše u Austriju i Njemačku. Tvrtka zapošljava oko 300 radnika.

– Finansijska kriza koja je zahvatila cijeli svijet, rezultirala je padom gospodarskih aktivnosti s dugoročnim posljedicama koje se osjećaju i kod nas. Rast cijena sirovine, energije te pad prihoda kao posljedica pada potražnje za proizvodima i uslugama, te problem s kvalificiranim radnrom snagom samu su neki od problema s kojima se svakodnevno susrećemo. Slavonija posebno nosi teret tranzicije, ratnih zbivanja, loših političkih odluka i neujednačene brije za regiju. Problem nam je stručna

radna snaga, nedostaju nam kvalitetni stolari. Posljednje dvije-tri godine otislo nam je dosta ljudi. Mi ih obučimo, a onda oni odu raditi u druge države – kazala je Marika.

Neprestano investiranje

Usprkos mnogim spomenutim problemima tvrtka Ciprianović d.o.o. polako, ali sigurno, proteklih je godina išla naprijed prestano investirajući. – Bez investiranja ne može se napredovati, mora se ići u korak s vremenom i konkurenjom. Tako smo krajem prošle godine napravili novu kotlovnici, a sada je u pripremi nova linija za proizvodnju peleta. Vrijednost je oko 1,5 milijuna eura. Za razne investicije do sada dobili smo nešto kredita od HABOR-a, ali uglavnom su to vlastita sredstva. Radimo pomalo, onoliko koliko imamo novca i to je garancija uspjeha. Nažalost, u našim nastojanjima nas koči lokalna politika

Želja – svećenik u obitelji

– Ovo uskrsno vrijeme posebno me potiče na razmišljanje, a ja sam, i sad i kroz godinu, najviše zaokupljena djecom. Nastojim ih odgojiti da budu dobri ljudi i uvijek im govorim kako se u školi ne smiju tući, kako trebaju oprostiti ako im netko nešto loše učini. Inače, najveća mi je želja da mi neki od sinova bude svećenik – zaključila je Marika.

pa tako sad imamo problema s izgradnjom peletare jer bi trebalo prethodno napraviti izmjene u prostornom planu – istakla je Marika.

Kada se govori o uspješnosti tvrtke Ciprianović d.o.o., Marika posebno naglašava i kako je u toj „priči“ posebno važna činjenica da su ona, kao i cijela obitelj, vjernici. – U svom poslu i životu uvijek se vodimo poznatim kršćanskim vrijednostima: mislim da treba biti malen, sitan i poniran. To što radiš, radi kako najbolje znaš da bi i drugima bilo dobro, ne samo tebi. Na prvom mjestu nam je obitelj i sve slobodno vrijeme provodimo s djecom – kazala je Marika. A njih je petero: najstarijoj kćeri Frani je četrnaest godina, Roko ima jedanaest, Kata sedam, Jure četiri, a najmlađi Grgo ima godinu dana.

Dan počinje i završava molitvom

–

Zbog posla u firmi nikada nisam mogla iskoristiti cijeli trudnički, a kamoli da on bude tri godine. Imam ukupno 7 godina neiskorištenog trudničkog doista – kroz smijeh je kazala Marika.

Vjera je u životu Marike, Karle i Antonije bila prisutna od najranijih dana, a posebne zasluge za to ima baka. – Ona me je naučila moliti i uvijek nam je govorila: Mol i kao da ćeš sutra umrijeti, a radi kao da ćeš živjeti vječno! Nastojim živjeti po tom njenom savjetu. Inače, naša je kuća bila uz crkvu i uvijek smo, ne samo isle na misu, nego smo pomagale i čistili ju i uređivali. Pjevale smo, također, u zboru i čitale na misi. Vjera i Crkva su uvijek bile prisutne u našem životu – istakla je Marika. Naravno, dodala je, tako je i danas. Na nedjelju misu ide cijela obitelj: Marika u 9 sati kako bi potom mogla pripremiti ručak, a suprug i djeca u 11 sati. U obitelji su već dva ministralista i jedna pjevačica u zboru. – Radni dan nam, također, počinje molitvom, a tako i završava. U slobodno vrijeme čitamo razne knjige, djeca vole Bibliju, a meni je najdraža Dnevnik sestre MF Kowalske. Najradije molimo krunicu Božjeg Milosrđa. Na hodočašću do sada nismo išli jer su djeca mala, no i za to će biti prilike, – kazala je Marika.

LITURGIJSKA GODINA B

Ukorak s liturgijskim vremenom

Josip Kraljević

Nedjelja uskrsnuća Gospodinova

Ulomak Djela apostolskih u prvom čitanju dio je Petrove propovijedi u kući rimskog satnika Kornelija, koja sadrži čitavu teologiju prve Crkve o Isusovu uskrsnuću. Njegovim uskrsnućem počinje konačna uspostava Božjeg kraljevstva, a on sam postaje sucem živih i mrtvih. Za drugo čitanje nude se dva ulomka: iz poslanice Kološanima i iz prve poslanice Korinćanima. U ulomku iz poslanice Kološanima apostol Pavao poručuje da vjerovati u uskrslog Krista, znači živjeti u svijesti da je naš krčanski život skriven s Kristom u Bogu i da će se on potpuno razotkriti kad se Krist ponovo pojavi u svojoj slavi. U ulomku iz Prve poslanice Korinćanima apostol Pavao metaforom kvasca govori o novosti krčanskog života i poziva krčane da oslobođeni zloče i pakosti grijeha, svetkuju Kristov vazam u čistoći i istini. Za današnju svetkovinu možemo birati između dva ulomka Evandela, Ivanova i Lukinog. Evanđelist Ivan koristi prizor praznog groba da opiše kako se u apostolima postupno rađa vjera u uskrsnuće. Od prve pomisli da je netko odnio Isusovo tijelo iz groba, do uverenja da je Isus sam ustao iz groba i u njemu ostavio povoje u koje je bio umoran. Kad se njihova vjera u Isusovo uskrsnuće produbi, a njihova mesijanska nada u svjetlu Isusova križa temeljito promisl, apostoli, prije svega Petar koji prvi ulazi u prazni grob, postat će prvim svjedocima vjere u uskrsnuće, na temelju čijeg će svjedočanstvo biti izgrađena Crkva. Proslava svetkovine Isusova uskrsnuća svakom je krčaninu prigoda da temeljito preispita način na koji je utemeljena njegova vjera.

Druga uskrsna nedjelja – Nedjelja božanskog milosrđa

Crkva se u svom naviještanju Isusova uskrsnuća ne bavi u prvom redu dokazima, nego se trudi ljudi što dublje uvesti u otajstvo Isusova uskrsnuća. Najopasniji neprijatelj vjere i ljubavi je sumnja, to jest ono uz nemirujuće pitanje nije li sav govor o Isusovu uskrsnuću prijevara i samozavaravanje. Dokazi i argumenti nisu od velike pomoći jer ni oni nisu lišeni dovodenja u pitanje i osporavanja. Pomoći može jedino jedno veliko i pravo iskustvo: objava same istine ili spontano priopćavanje ljubavi. Misna čitanja današnje nedjelje govore upravo o takvom jednom iskustvu. U prvom čitanju iz Djela apostolskih to je iskustvo potpunog i savršenog zajedništva koje uključuje zajedničko posjedovanje i dijeljenje kako duhovnih, tako i materijalnih dobara. U zajednici apostola Ivana, o kojoj govori drugo čitanje, to je iskustvo međusobne ljubavi i života u skladu s Božjim zapovijedima. Ljubav koja potječe od Boga, nije neki osjećaj, nego način života. Tko ljubi Boga, taj ljubi i njegova stvorenja. U današnjem evanđeoskom ulomku upoznajemo iskustvo apostola Tome. Ono u što je on sumnjao, nije bila tvrdnja drugih učenika da su vidjeli Isusa, on je sumnjao da je taj Isus kojega su oni navodno vidjeli onaj isti Isus koji ga je neko pozvao da ide za njim i koji je umro na križu. Isus je »nevjernom« Tomi pokazivanjem svojih rana izlječio ranu njegove sumnje. Prava vjera ne ovisiti o viđenjima i čudima, ona se događa u susretu s Kristom po slušanju Božje riječi u zajednici vjernika.

Treća uskrsna nedjelja

Božja riječ je trajni poziv čovjeku na kajanje zbog počinjenih grijeha i na obraćenje života. Taj poziv na kajanje i obraćenje osobito je naglašen u misnim čitanjima današnje nedjelje. Svoj govor narodu na Duhove, kako slušamo u prvom čitanju iz Djela apostolskih, apostol Petar završava pozivom svojim sunarodnjacima da se pokaju što su se pred Pilatom odrekli Svetca i Pravednika Isusa, a izmolili da im se daruje ubojica Baraba. Petar kaže da su to učinili iz neznanja, što je na tragu Isusove molitve na križu: »Oče, oprosti mi jer ne znaju što čine!«. Apostol Ivan u svojoj prvoj poslanici poziva svoju »dječicu« - tako on naime naziva krčane u svojim zajednicama – da ne grijese, a ako i sagriješe, da u ime Isusova od Oca traže oproštenje jer je Isus Krist njihov zagovornik kod Oca i pomirnica za grijehe svega svijeta. Lukin evanđeoski ulomak o učenicima na putu u Emaus pokazuje da vijest o Isusovu praznem grobu njima nije bila uskrsna radosna vijest. Tek osobni susret s Uskršnjim i njegova riječ otvorili su im oči te oni uviđaju da su na krovom putu i odlučuju okrenuti se i vratiti u Jeruzalem. Uskrsna radosna vijest jest upravo u tome da je obraćenje moguće i da Bog rado prima natrag grešnike koji se kaju i čine pokoru.

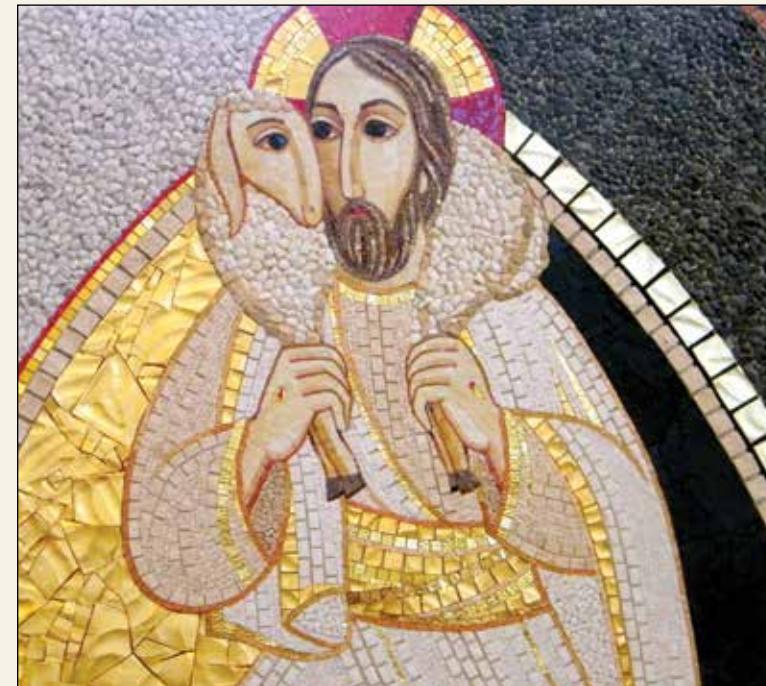

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

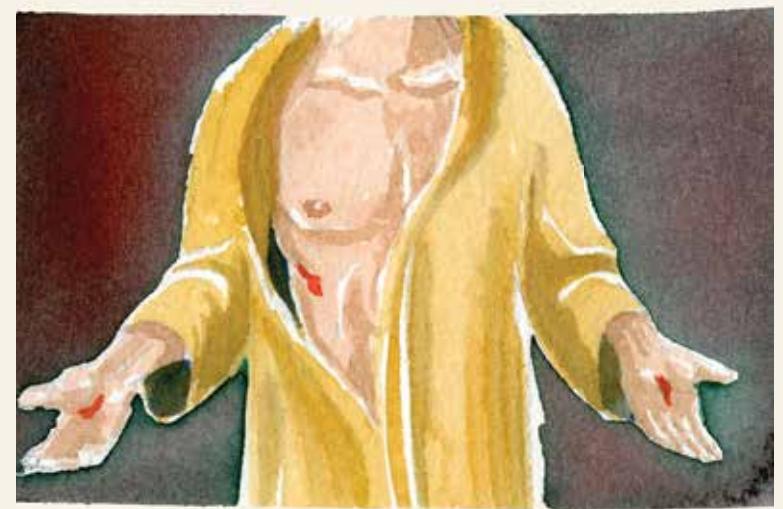
OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija
GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • **UREDNIČKO VIJEĆE:** Ivica Žuljević, Josip Kraljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • **LEKTOR:** Vjeko Marić
GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak **TISK:** Denona, Zagreb • **ISSN:** 1846-4047
ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
 Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Četvrta uskrsna nedjelja

Nema ništa dragocjenijeg na ovoj našoj zemlji od ljudskog života. Stoga je služenje životu ono najviše što čovjek može učiniti drugima ljudima, a položiti svoj život za druge čin je najveće ljubavi. Isus polaže svoj život za ljudi jer ih ljubi i jer im želi darovati život vječni. Božja riječ u misnim čitanjima današnje nedjelje govori nam da ima ljudi koji ne samo da se sami ne žele staviti u službu životu, nego i druge žele u tome sprječiti. U prvom čitanju iz Djela apostolskih to su židovski narodni glavarji i starješine koji progone apostole zato što u ime Isusovo ljče bolesnike, a u drugom čitanju iz Prve Ivanove poslanice to su svi oni koji se na bilo koji način protive Bogu, a koje apostol Ivan jednom riječju naziva »svijet«. Svoje pak služenje životu Isus je u Evanđelju današnje nedjelje zorno prikazao slikom sebe kao Dobrog pastira. To je onda razlog da se ova četvrtava vremena nedjelja naziva Nedjeljom Dobrog pastira. Isus poziva ljudje, muškarce i žene, da mu se pridruže te kao svećenici, redovnici i redovnice budu bliski suradnici u služenju životu pripadnicima njegova stada, to jest članovima njegove Crkve. Zato mi krčani katolici upravo ove nedjelje na osobit način Zahvaljujemo Bogu za naše svećenike, redovnike i redovnice te molimo i žrtvujemo za nova duhovna, svećenička i redovnička zvanje u našoj Biskupiji i u cijeloj Crkvi.

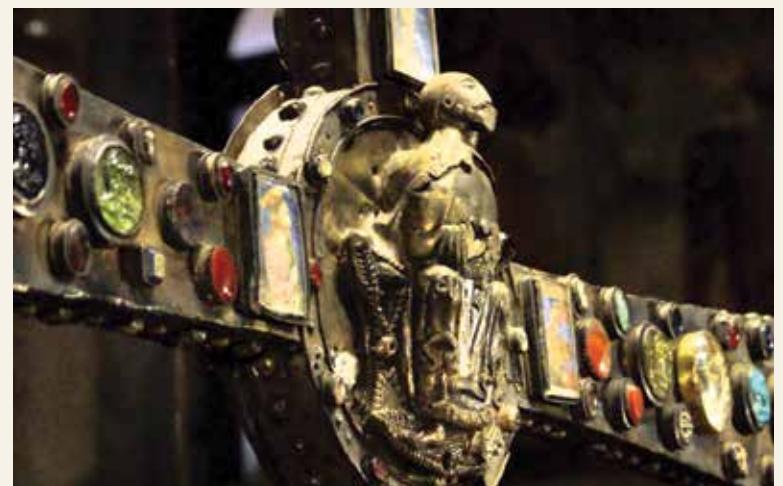

Kornelija, doznajemo da Božja ljubav nije pristrana i da nije pridržana samo nekim pojedinциma i pripadnicima samo jednog naroda, nego da je otvorena za sve ljude i za sve narode. Iz drugog pak čitanja iz pera apostola Ivana saznamjeno najljepšu definiciju Boga, koja kaže da je Bog ljubav i da onaj tko ne ljubi, ne može upoznati Boga. Iz Ivanova evanđeoskog ulomka saznamjeno da je krčanin zapovjedeno ljubiti. No, prije nego što je Božja zapovijed, ljubav je Božji dar. Ona poput rijeke života teče od Oca k Sinu, od Sina k učenicima. U taj božanski tok ljubavi ulazi se krštenjem. Pokazatelj da krčanin ostaje u Isusovoj ljubavi je vjera u njega i poslušnost njegovoj riječi. Plod te ljubavi je zajednička radost i međusobno povjerenje u krčanskoj zajednici, a njezino najsnažnije očitovanje događa se u slavljenju euharistije.

Sedma uskrsna nedjelja

Radost, poput ljubavi, zahtijeva trajnost i u konačnici vječnost, ona ne želi s vremenom nestati, već želi trajno ostati. Radost i ljubav se hrane molitvom. To nam poručuje Riječ Božja u današnjim misnim čitanjima. U prvom čitanju iz Djela apostolskih riječ je o trajnosti apostolske službe, u koju spada i potreba da zbor apostola broji dvanaest članova. Zato je nakon Judina tragičnog skončanja na njegovo mjesto izabran Matija koji je od početka Isusova javnog djelovanja bio u njegovoj blizini i koji je bio svjedok njegova uskrsnuća, budući da vjera Crkve počiva na svjedočanstvu apostola. Molitva prije izbora zajamčila je da kocka padne na onoga kojega je zapravo već sam Bog izabrao. Apostol Ivan u svojoj prvoj poslanici podsjeća članove svoje zajednice da mogu ostati u zajedništvu Božje ljubavi samo snagom Duha Božjeg kojega su primili na dar i koji u njima prebiva. Zahvaljujući daru Duha Svetoga, oni vjeruju da je Isus Krist Sin Božji, a da su svi oni međusobno braća i sestre. Evanđelje današnje nedjelje donosi ulomak Isusove velikosvećeničke molitve u kojoj Isus molí Oca da punim njegove radosti obdarí njegove učenike. Isusova radost je izraz punine njegova života u zajedništvu s Ocem i Duhom Svetim. Slavljenjem euharistije krčani se uključuju u njihovo trostveno zajedništvo i u tom je zajedništvu izvor njihove najveće radosti.

Šesta uskrsna nedjelja

Bolna je činjenica da mnogi krčani ne vjeruju u Isusovo uskrsnuće. Razlog toj nevjeri ne leži u poteškoći prihvaćanja samog događaja uskrsnuća, već ponajviše u njegovoj prividnoj besplodnosti i neučinkovitosti, odnosno što na prvi pogled izgleda da činjenica uskrsnuća ništa nije promjenila na ovom svijetu jer svijet i ljudi nisu zbog toga postali bolji. U dnu te nevjere je nepovjerenje u dobrotu, kako Božju, tako i ljudsku. Riječ Božja u misnim čitanjima današnje nedjelje govori o nepovjerenju i želi nas poučiti kako ga prevladati. Prvo čitanje iz Djela apostolskih govori o nepovjerenju na koje je Pavao nakon obraćenja naišao među učenicima koji su i dalje u njemu vidjeli svoga progonitelja, koga se treba kloniti. Nepovjerenje je nestalo kad su se zalaganjem Pavlovog prijatelja Barnabe uvjerili da se je u Pavlovu životu sve promijenilo nabolje nakon što je pred Damaskom susreo uskrslog Gospodina Isusa. Ulomak Prve Ivanove poslanice, koji se naviješta u drugom čitanju, govori o neučinkovitosti i besplodnosti ljubavi koja ostaje samo na deklarativnoj razini, a nije popraćena konkretnim djelima ljubavi. Ivanov evanđeoski ulomak slikom trsa i loze zorno prikazuje kako ljudi (loze) koji ne ostaju povezani s Kristom (trs), ostaju besplodni i lišeni konkretnih djela ljubavi.

Hvarske pjesme i procesija "Za križen" u Požegi i Novoj Gradiški

Predvečerje treće korizmene nedjelje, 3. ožujka u požeškoj Katedrali gostovao je Zbor sv. Cecilije s članovima bratovštine Presvetog oltarskog sakramenta Župe Marijina Uznesenja iz Jelse na otoku Hvaru, koji je ostvaren zauzimanjem prof. Miljenka Kapovića iz Rijeke. Na početku koncerta don Stanko Jerčić, župnik Jelse na Hvaru, predstavio je procesiju „Za križen“ i pjevače iz njegove župe. Pod ravnjanjem dirigenta Slavka Reljića izveli su oratorij „Za križen“. Oratorij „Za križen“ sastavljen je od bogatstva napjeva muke Gospodnje, Gospinog plača i korizmenih pjesama s otoka Hvara. Uz glazbeni dio nije nedostajao ni scenski prikaz procesije Velikog četvrtka i petka koja prolazi kroz pet mjesta otoka Hvara: Jelsu, Pitve, Vršnik, Svirče, Vrbanj i Vrbosku. Spomenuta procesija „Za križen“ je hodočašće vjere i odanosti, pobožno meditiranje o odnosu s ljudima i Bogom, čin produbljenja sabranosti, pokajanja i pokore. Brojni nazočni vjernici u Katedrali na čelu s biskupom Antonom Škvorčevićem doživjeli su taj glazbeno-molitveni dogadjaj kao uprisutnjene muke Kristove po napjevima i običajima s otoka Hvara. Na svršetku ove iznimne i po mnogo čemu jedinstvene glazbeno-scenske pobožnosti, biskup Škvorčević je rekao kako nas je pjesmom i riječju dotaknula dubina i snaga hrvatske hvarske duše koja je od davnine u njih utisnula svoju vjeru, pobožnost, suočajnost za Isusovu patnju i ljubav na križu u kojoj je pronalazila utjehu i snagu na svom životnom putu. Zahvalio je izvođačima na čelu s njihovim župnikom don Stankom Jerčićem što su došli u Požegu.

Članovi spomenutog Zbora i Bratovštine s istim su programom nastupili prethodnog dana u župnoj crkvi Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Marije u Novoj Gradiški.

Korizmeni koncert "O, Isuse, daj da pjevam"

Na petu korizmenu nedjelju u župnoj crkvi u Kaptolu održan je korizmeni koncert pod nazivom "O, Isuse, daj da pjevam". Koncert je počeo zborском skladbom "Isuse naš" u izvedenju Zbora mladih požeških glazbenika pod ravnjanjem Josipa Prajza, a nastavio se biserom svjetske pasionske glazbene baštine talijanskog skladatelja Giovannija Battiste Pergolesija "Stabat Mater". Izvele su je mlađe hrvatske operne scene Gabrijela Škrabal i Mirna Vidović, članice opernog zbora HNK u Osijeku, uz klavirsku pratnju Ivane Bušić. Na kraju je Zbor mladih požeških glazbenika izveo još nekoliko kracih korizmenih zborских skladbi, poznatih ili manje poznatih skladatelja, kako domaćih tako i stranih.

Lado u Slatini izveo "Gospin plač"

Korizmeni koncert „Gospin plač“ najboljeg hrvatskog ansambla narodnih plesova i pjesama „Lado“ izveden je 21. ožujka u crkvi bl. Ivana Merza u Slatini. Potporu ovom koncertu pružila je Turistička zajednica i Grad Slatina.

U prepunoj, novoizgrađenoj crkvi izvrsne akustike, užetak slušanja pružilo nam je 40-ak profesionalnih pjevačica i pjevača pod dirigentskom palicom maestra Dražena Kurilovčana. Izvedeno je 19 tradicionalnih korizmenih napjeva iz svih krajeva Lijepe naše. Vrhunski izvođači potvrdili su on što je župnik Nikola Jušić u završnoj zahvali naglasio da su te pjesme proizašle iz srca hrvatskog puka kroz stoljeća, koji se u svojoj svakodnevnoj muci mogao poistovjetiti i razumjeti pregorku muku Majke Marije zbog sudbine njenog Sina na križu. Sva pohvala organizatorima i izvođačima na vrhunskom duhovnom i kulturnom događaju koji nas je oplemenio u našoj Slatini. (V. Jelenčić)

Biskup krstio djecu u obiteljima s brojnom djecom

U Našicama kršteno šestero djece

Krštenje šestog djeteta obitelji Ivić u Bučju

Na treću korizmenu nedjelju, 4. ožujka, biskup Antun Škvorčević pohodio je Župu Preobraženja Gospodnjeg u Bučju i na misnom slavlju u župnoj crkvi krstio djevojčicu Emu, šesto dijete Josipa i Maje Ivić. Pozdravljajući nazočne vjernike, biskup je rekao da ih i treća korizmena nedjelja, napose sveta čitanja snažno potiču da ne budu u vjeri polovični i površni, nego se obnove te budu što potpunije Božji. Izrazio je radost što je unatoč zimskim nepogodama mogao doći u Bučje i biti sa supružnicima Ivić koji su donijeli na krštenje svoje šesto dijete. Ustvrdio je da je rođenog novog života najveći događaj u Hrvatskoj jer u našoj domovini najviše nedostaje život, a tek onoga drugoga o čemu se u javnosti svakodnevno govori. Čestitao je i zahvalio supružnicima Ivić na dragocjenom daru šestog djeteta te im poručio da budu ponosni što su s Bogom na strani života i što sa životom ne prave neke svoje račune, kao što to neki čine i zbog toga ostaju gubitnici.

U homiliji biskup je naglasio da ljudi, dok se pridržavaju Božjih zapovijedi, ostaju na pravom putu i sigurno idu k svom cilju. Biskup je nazočnima predstavio sliku brane, podsjetivši ih na ono što se prije nekoliko godina dogodilo, kad je voda iz rijeke Save probila nasip u Gunji i okolnim naseljima te ih potopila i sve uništila. Kao što su čvrsti nasipi potrebeni da se naša selja i gradovi zaštite od poplavnih voda, tako su Božje zapovijedi potrebne da nas ne odnese u propast val sebičnosti i moralne pokvarenosti, ustvrdio je biskup. Pozvao je nazočne da se ne ravnaju u skladu s tim mentalitetom, nego da se radije okrenu sebi i propitaju žive li oni sami po Božjim zapovijedima i jesu li te zapovijedi brana koja sprječava da pokvarenost razori njihov život.

Također ih je pozvao da omoguće Božjoj mudrosti, njegovoj ljubavi koja se očitovala u Isusovu križu, o kojoj govoril apostol Pavao u drugom čitanju, da ove korizme dublje uđe u njihove živote. Istaknuo je kako je Isusov križ najbolji životni orijentir jer ona ljubav Božja koja se na njemu očitovala, najsnajnija je brana protiv potopova, zla i smrti. Biskup je izrazio radost što su supružnici Ivić odabrali da upravo Isusova ljubav bude snaga njihova braka, brana koja ih štiti od sebičnosti i protuživotnih opredjeljenja. Rekao je da su oni radanjem brojne djece prihvatali žrtvu ljubavi i na taj način se zadržali s Isusovom žrtvom ljubavi na križu, kao najboljim orijentirom koji brani Hrvatsku od izumiranja.

MARIJA EMANOVIĆ IZ ŠTIVICE O KORIZMENIM I USKRSNIM OBIČAJIMA

Kako je u našim slavonskim selima sve manje svijeta, tako polako u zaborav odlaze i lijepi stari običaji. Korizmenih, posebno onih u Velikom tjednu, ali i uskrsnih prisjetila se 84-godišnja Marija Emanović iz Štivice.

– Četvrtak prije Pepelnice nazivao se „lakomi“. Domaćice su toga dana pripremale bogate mesne obroke i svi su se gotovo prejedali. Od Pepelnice je slijedilo razdoblje posta. U pola noći crkveno zvono „prepolovilo“ bi vrijeme poklada i početka Pepelnice. Odmah ujutro u svim obiteljima prali bi posude jer ništa nije smjelo ostati masno. Meso se jelo samo nedjeljom. Budući da nije bilo deterdženta za sude, kuhao se pepeo, pravila se „lužnica“ i sve se pralo. Ovim načinom prala se i odjeća – prisjeća se Marija.

Svinjska mast pod nadzorom

– Kantu sa svinjskom mašču nadzirao je gazda kuće. On je imao ključeve smočnice, brinuo o tome što će se kuhati i davao to onda redušama koje su se mijenjale. Kruh se pekao u „vanjskoj“ peći, obično jednom tjedno i to najmanje pet kruhova jer su obitelji bile brojne. U korizmi smo uglavnom jeli krumpir, grah, kiseli kupus, kuhaní kukuruz, tzv. „zlatno zrno“. Omiljeno, gotovo svečano jelo bila je „župna sarma“. Umjesto mesa koristile su se koštice bundeve, koje su se sušile, tukle ili mljele. Pravile su se pite, „masni kolač“ s uljem suncokreta – objašnjava naša sugovornica.

Istiće kako se od Gluhe nedjelje obvezno nosila crnina i crne marame na glavama. Malo „veselije“ obuklo bi se samo na Cvjetnicu kada su u procesiji nošene grančice, uglavnom od drijenka ili rakitovine. Blagoslovljena grančica se nosila „na sveto“ u košari s jelom, a kasnije se čuvala u kući, stavljali bi je uz bolesnika, štitila je kuću od zla, a kod velikog nevremena iznosili bi je na trijem, da štiti obitelj od vjetra, tuče i sl.

Na Veliki četvrtak u deset sati zvonila bi sva zvona koja bi se zatim svezala. Do tog vremena moglo se ići u polje, ali od trenutka zavezivanja zvona nije se „diralo u zemlju“. Umjesto zvona koristili smo „čekrl“, koji se vrtio, proizvodio zvuk, a izradivo se od hrastovine.

Blagoslovljena vatrica se nosila kući

– Na Veliki petak uređivali bismo kuću, pravili ručak, ali strogo posni. Nismo koristili ni jaja, ni mlijeko, ni sir jer su to proizvodi životinjskog porijekla. Nisu se obavljali teži poslovi. Čak smo i drva u kuću unijeli u četvrtak, u petak to nismo smjeli činiti. Odlazili smo na obred u crkvu, a stražu kod Isusovog groba su držali mlađi, vatrogasci i crkvenjaci. Od svojih starijih sam čula kako su stražu nekada držali i orlaši – ističe Marija.

Posebno joj je u pamćenju ostalo jutro Veliike subote. U 8.00 sati u cintoru se blagoslovljala vatrica. Djeca su dolazila sa šibama na koje je bila

Blagoslov jela obavljan je u rano nedjeljno jutro. U velikoj, okrugloj košari, koju su uglavnom vozili kolima u kojima su bili kočijaš i mlada snaša, nalazila se cijela šunka, kulen, kruh itd. Košare su prekrivali tkanim peškirima ili stolnjacima. Kad bi košaru donijeli kući, raspakirao ju je gazda kuće. Svi bi se molili, svakom članu obitelji gazda je rezao šnitu kruha, a onda se doručkovalo i pazilo na mrvice koje su pažljivo pokupljene i spaljene.

Svi su na Uskrs odlazili na misu. Cure i snaše s molitvenikom i krunicom te s krpanim ili tkanim „klečnikom“ na kojem su klečale. Nakon velike mise, u središtu sela igralo bi veliko kolo. Uglavnom su se izvodila šetana kola. U kolu se vidjelo i tko je kome drag, ali i „ponova“ cura i mlađih snaša. Koliko god se nekada teško živjelo, „ponova“ je za Uskrs morala biti. Kad je Marija bila mlada, nosile su se plišene sukњe i bluze s kragnom te svileni fertunovi i marame – „voštiklovi“.

Na Uskrsni ponедjeljak, poslije mise odlazio bi se rodbini čestitati Uskrs. Svetkovalo se i na Uskrsni utorak. Tek u srijedu, obitelji su se vraćale svakodnevnim poslovima i polju. Živjelo se skromnije, ali zadovoljnije, s više posta i molitve. Kao da je u sveemu bilo više prostora za Boga nego danas, završava Marija Emanović svoja sjećanja na korozmeno vrijeme i dane Uskrsa u Štivici. (Piše i snimila: Višnja Mikić)

